Қарақалпақ фольклоры -Жумбақлар

Халық

Мазмуны:

ТӘБИЯТ КӨРИНИСИНЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ЖУМБАҚЛАР	4
- АСПАН ӘЛЕМИ, ЖЕР, СУЎ ТУЎРАЛЫ	4
АДАМҒА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	22
- АДАМНЫҢ МҮШЕЛЕРИ ҲӘМ КЕЙИПЛЕРИ ТУЎРАЛЫ	22
- КИЙИМ-КЕНШЕК, АЎҚАТ ТУЎРАЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	37
- ХАТ САЎАТҚА БАЙЛАНЫСЛЫ ЖУМБАҚЛАР	44
<i>ХАЙЎАНАТ ДҮНЬЯСЫНА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН</i> ЖУМБАҚЛАР	49
- ҮЙ ҲАЙЎАНЛАРЫ ТУЎРАЛЫ ЖУМБАҚЛАР	49
- ҲАЙЎАНЛАР ДҮНЬЯСЫ ТУЎРАЛЫ ЖУМБАҚЛАР	60
- БАЛЫҚ ТУЎРАЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	67
- ҚУСЛАРҒА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	69
* Үй қуслары	69
* Дүз қусларына байланыслы дөреген жумбақлар	73
- ШЫБЫН-ШИРКЕЙЛЕРГЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	78
* Қанатлылар	78
* Қанатсызлар	83
ӨСИМЛИКЛЕРГЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	86
- ДИЙҚАНШЫЛЫҚҚА БАЙЛАНЫСЛЫ	86
- ПАЛЫЗ ЕГИНЛЕРИНЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	90
- МИЙЎЕШИЛИККЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ЖУМБАҚЛАР	96
- УЛЫЎМА ӨСИМЛИКЛЕРГЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАКЛАР	99

УСЛАП-ТУТҚАН ЗАТЛАРҒА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	102
- ҮЙ-РУЗЫГЕРШИЛИККЕ БАЙЛАНЫСЛЫ	103
- САЗ ӘСБАПЛАРЫНА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛА	P 143
<i>ХӘР ҚЫЙЛЫ УЛЫЎМА ЖУМБАҚЛАР</i>	147
СОВЕТ ДӘЎИРИНДЕ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	150
- ТӘБИЯТҚА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	150
- ҲАЙЎАНАТ ДҮНЬЯСЫНА БАЙЛАНЫСЛЫ ЖУМБАҚЛАР	161
- ОҚЫЎ-БИЛИМ ТУЎРАЛЫ	175
- ТЕХНИКА ХӘМ БАЙЛАНЫС ТУЎРАЛЫ	182
- БУЙЫМЛАР	196
- МУЗЫКА ӘСБАПЛАРЫ	214
- ЖАҢА ФОРМАДАҒЫ СОРАЎ-ЖУЎАПЛЫ ЖУМБАҚЛАР	215
- АДАМҒА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	217
- ӨСИМЛИКЛЕРГЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР	223

ТӘБИЯТ КӨРИНИСИНЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ЖУМБАҚЛАР

- АСПАН ӘЛЕМИ, ЖЕР, СУЎ ТУЎРАЛЫ

Дүньяда бир ғарбыз бар солмайтуғын, Жазда ширип, қыста үсип тоңбайтуғын, Мәканын, жерин-суўын, жәбдилерин, Сырты кең бәрин сақлап толмайтуғын.

Аспан

Узын-узын ҳаўайы, Оннан да узын ҳаўайы, Минерге шақасы жоқ, Түсерге мийўасы жоқ.

Аспан

Өрели кийизди қаға алмадым.

Аспан

Асты гүмбезли, үсти ҳайўанлы, Қырық шашақлы, бир пөпекли

Аспан, жер, жулдыз, ай, күн

Еки гилем кең гилем, Екеўи де тең гилем.

Аспан, жер

Асты тахта, үсти тахта, Ортасында қурт-қумырысқа Аспан, жер

Асты қадақ, үсти қадақ, Ортасында пәлле табақ.

Аспан, жер

Ақ сандығым ашылды, Ишинен жипек шашылды.

Күн

Бир пәрше пәтир. Әлемге татыр.

Күн

Керегениң басында кетен отыр, Кетейин деп бир өзи неғып отыр.

Күн

Бир таўда мәкан еткен еки қулан, Биреўи-биреўинен семиз қулан Биреўи гейде азады, гейде азбайды, Биреў азбайтуғын семиз қулан.

Aй, күн

Бар биреўдиң бир улы ҳәм де қызы, Оларды биледи дүньяның жүзи, Улы түнде, қызы күндиз уйықлайды, Ҳеш кимге билинбес жүргенде изи. Ай, күн

Бир көлде еки жайын, Бири кетсе бири тайын.

Ай, күн

Бир қораз, бир мәкийен таўда ойнайды, Ҳайўанат, адам түўе мал да ойнайды, Тыртаңлап тасбақадай қашса кемпир, Қорбаңлап қурбақадай шал қармайды.

Ай, күн

Тамға таяқ сүйедим, Отыздан, бестен сыр сырлап, Тоқсан тоғыз торғай ғаз, Бир қаршыға, бир туйғын, Айналып ушар пыр-пырлап.

Ай, күн, жулдыз

Бир қус бар зымнан деген жаннан бийик, Аяғы жерге тиймейди асқан жүйрик, Дүньяның төрт мүйешин өрт алса да, Бир түги жапырылмайды, жерге тийип.

Күн

Зуў-зуў, зуўан қуш, Бели байлы ҳаўан қуш, Әттең сесиң жүйригиң, Келте ғана қуйрығың. Жақты, сәўле

Кереге басында ақ жаўлық.

Түнликтен түскен сәўле

Тақыр жерде тайдың изи, Оны тапқан байдың қызы.

Аŭ

Там басында жарты нан.

Аŭ

Жас күнинде орақтай, Орта жаста шөректей,

Аŭ

Темир тептим таўға шықтым.

Аŭ

Қырық жапырақлы, бир мийўалы

Ай, жулдыз

Мен қырғыздың қызыман, Қырық қыз туўып еле қызбан, Гүнаға батқаным жоқ, Тан атқанша жатқаным жоқ.

Ай, жулдыз

Керегениң басында кепкен баўыр, Кесип алса таўсылмайтуғын неткен баўыр.

Аŭ

Көк кесениң түбинде, Көп алтын шашылып жатыр, Төңкерилип төбеңде, Ол көк кесе ашық жатыр.

Аспан, жулдызлар

Там басына тары жайдым.

Жулдыз

Там басына тары жайғаным жоқ.

Күндиз

Бир кесе сөк, ертен қарасам жоқ.

Жулдыз

Бизлер, бизлер биз едик, Бизлер алты қыз едик, Бир тақтаға дизилдик, Таң атқанда үзилдик.

Үркер жулдыз

Там басына тары жайдым, Танда қарасам бири жоқ. Жулдыз

Көк көйлекке ғоз қойдым.

Жулдыз

Аспанда қалқып ушқан жети торғай, Өмиринше жүреди жерге қонбай.

Жети қарақшы жулдыз

Шанаш толы қуўырмаш, Ортасында нур қалаш.

Жулдыз, ай

Үй үстинде усақ тас.

Жулдыз

Биз-биз, биз едик, Биз мыңлаған қыз едик, Таң атқанша жайылдық, Таң атқан соң жойылдық.

Жулдыз

Тақыя толы сөк қойдым, Келмеген соң жеп қойдым.

Жулдыз

Жигирма төрт қызы бар, Ол да бир жаўан, Он еки улы бар, Сақып қыран.

24 саат-12 ай

Бир пәлекте он еки түйнек, Алтаўы ашшы, алтаўы душшы.

Алты ай қыс, алты ай жаз

Бир айғырды алты қасқыр алып, Терисин теспей, етин жейди.

Бир жыл, алты ай қыс, боран

Кең жаўырынлы дөңгеленген бир киси, Қыймылдайды оннан жанлылар тиси, Етлерине тырнап жара салсаң да, Оның менен сирә болмайды иси.

Жер

Қағай, қағай, қағай гилем, Қағайын десем аўыр гилем,

Жер

Ел жыйылып тыға алмайды.

Жердиң жарығы

Бир түкли гилем, бир түксиз гилем.

Жер, аспан
Қара атым қалтыраўық,
Қабырғасы жалтыраўық.
Суў
Ақ тасым атқан сайын,
Алдына қарай жумалайды.
Суўдың ағысы
Әкеси ийре, баласы жорға.
Дәрья
Дөгерегиң шалқар суў,
Ишиўге суў таппайсаң.
Теңиз
Балтасыз уста, ағашсыз көпир салады.
Муз
Ағашсыз көпир тайғанақ
Муз
Ағашсыз көпир салынады

Муз

Жайлаўдағы боз айғыр, Бозлап-бозлап киснейди.

Шақмақ шағыў

Аспаннан гүби түсти, Гүбиниң түби түсти.

Гүлдирмама, жаўын

Үлкен таўлар дүгисти, Жылт-жылт етип от ушты.

Булт, найзагай

Пәс таяқта тас таяқ. Қалысар да, салысар, Арасында гәўҳар тас, Қырға келип шағысар.

Шақмақ шағыў

Геўдеси толған куш, Табаны толған тис.

Найзагай, шақмақ шағыў

Ақсақ шөже жер қазады.

Тамшы

Бекберген шолақ жер тырнайды.

Тамшы

Жырадан аққан, жылт-жылт еткен, Абажа басқан, астын тескен.

Тамшы, суў

Ақ жипекти жапқандай, Қыста жерди жабады, Бәҳәр болса күн жылып, Суў болып жаптан ағады.

Қар

Сүттен тынық, Пахтадан ақ.

Қар

Мамықтай улпа, Қанттан ақ.

Қар

Аппақ ғана дәстурхан, Жердин жүзин қаплаған.

Қар

Саўлығында жатады, Жан алқымға келгенде жуўырады.

Қардың ериўи

Әсте түсип тыныш жатар.

Қар

Тарсылдап жерге түседи, Оны көрген балалар, Куўырмаш па деседи, Күнниң көзин көриўден, Ғайбана болып кетеди.

Буршақ

Есиктен кирер еңкейип, Төрге шығар диңкийип,

Суўық

Қуўсан жеткермейди мойын бурмайды, Услайын десен де қолда турмайды, Қәҳәрленсе қабағынды үйдирер, Бирақ сөгип сынамайды, урмайды.

Суўық шамал

Алты қасқыр атын жейди, Жилигин шақпай майын жейди.

Боран

Қуўып едим мойын бурмады, Услайын деп едим, қолда турмады.

Боран

Урсаң таяқ өтпейди, Қуўсаң аяқ жетпейди.

Шамал

Устасаң қолға илинбес, Қарасаң көзге көринбес, Жүргенде изи жоқ, Көретуғын көзи жоқ, Гүўилдесе көзи бар, Таңланарлық неси бар, Ой десеңиз көресиз, Кәраматын билесиз.

Даўыл

Қанаты жоқ ушады, Аяғы жоқ шабады.

Шамал

Ақ таяғым атқан сайын алға кетеди.

Жел

Бир нәрсе бар көринбес, Усласаң да билинбес, Тиришиликке дым зәрүр, Онысыз өмир-сүрилмес.

*Xa*ya

Салмағың бар өлшесең, Көринбейсең көзге сен. Ҳаўа

Мурнынды қымыршытар, Көзге көринбес, Қолға тутылмас.

Ийис

Балқан таўдың басында, Балық кетип барады, Қуйрық-қалашы баўырына, Тийип кетип барады.

Булт

Жумбағым жутылды. Көлге барып қутылды.

Қуйын

Дүньяға келди бир есер, Жүрсе қарны жер тесер, Дуньяның жартысында бар, Жартысында жоқ.

Қуйын

Әдираспан түбинде, Ала тышқан ойнайды.

Қуйын

Денесиз жасайды, Көзге көринбейди, Тилсиз сөйлейди, Оны хеш ким сезбейди.

Жаңғырық

Алтын аяқ, гүмис аяқ, Жуўырып жете алмадым жалаң аяқ.

Көлеңке

Жуўырып жете алмадым, Қол салдым тута алмадым.

Көлеңке

Жүрсең жүреди, Турсаң турады.

Көлеңке

Қал десең де қалмайды, Өзи жүре алмайды.

Көлеңке

Еңкейсең еңкейеди, Шалқайсаң шалқаяды.

Көлеңке

Ебей ийттен қорқады, Ийт ебейден қорқады, Ерден ердиң қәўпи бар.

Көлеңке

Эсте, эсте бойы пәсте, От жемейди, суў ишпейди, Өзи сондай нәресте.

Көлеңке

Шапса шабылмайды, Кессе кесилмейди.

Көлеңке

Қасыңнан сирә қалмайды, Қараңғыда болмайды, Сени таслап өзинше, Хеш қайда да бармайды.

Көлеңке

Атасы ат ертлегенше, Баласы Марыға барады.

Түтин

Қара өгиз кетип атыр, Қызыл өгиз келип атыр.

Түтин, жалын

Узыннан узақ, ҳаўаға дузақ.

Түтин

Узыннан узақ, Көкке дузақ, Балапан жапырақ, Батпан топырақ.

Түтин

Көк ийтим көкке қарай улыйды.

Түтин

Көк өгизим жүреген, Мүйизин көкке тиреген.

Түтин

Узын-узын, узын терек, Узын бойлы қыз терек. Минейин десем шақасы жоқ, Жейин десем мийўасы жоқ.

Түтин

Самар толы әнар, Қүдиретин болса бирин ал.

Шоқ

Бир аўырыў бир аўырыўды бағып отыр, Аўзынан қара қаны ағып отыр.

Отын-жалын

Жаўрағанды күйдирер, Аяғы жоқты жүрдирер, Өз еркине жиберсең, Дуйым журтты бүлдирер.

Om

Көк көйлекли жеңгей, Гүлпең-гүлпең етеди.

Оттын шалқып жаныўы

Жол үстинде нәрўан терек, Шақасы элемге керек, Бир мийўасы ашшы, Бир мийўасы душшы.

Жаз-қыс

Қурық басты еки таўық, Бири ыссы, бири суўық.

Жаз-қыс

Бир қасқырды алты қасқыр алып, Терисин теспей етин жейди.

Алты ай қыс, алты ай жаз

Бир пәлекте он еки түйнек, Алтаўы ашшы, алтаўы душшы.

Алты ай қыс, алты ай жаз

Он еки шақалы үлкен дарақ. Ҳәр шақада отыз жапырақ, Жапырақтың бир жағы қара, Бир жағы ақ.

12 ай, 30 күн, күн-түн

Бир түп терек, Теректе он еки путақ, Ҳәр путақта отыз таяқ, Бир жағы қара, бир жағы ақ.

12 ай, 30 күн, күн-түн

Үш жүз алпыс бес жас жасаған бир жаўан.

Жыл

Тоқсан табыршық, сексен шығыршық, Отыз ақ қуў, бир тырна.

Тоқсан табыршық – тоқсан күн шилле, сексен шығыршық – жылында келетуғын сексен жума күни, Отыз ақ қуў – бир ай, бир тырна – наўрызлық гөже

Бир жайын тынбай жүрер дөп-дөңгелек, Уясы үш жүз алпыс бес бөлек-бөлек, Бир күнде жигирма төрт жүрип қалар, Ақ-қара қанаты бар, бир бөлек.

Бир жылдағы 365 күн, суткадағы 24 саат, күн-түн

Суўдан шығып ақ урады, бир жаўан, Он еки қызы бар пәкизе жанан, Тағы да мүсәпир үшеўи аўған.

Бир жаўан – жыл, 12 қыз – 12 ай, 9 ай жыллы күн, 3 ай тоқсан

Кубладан келди жети адам, Отыз адам таласып урды қәдем, Алды менен жетеўи келе салып, Ол отыздан илгери берди сәлем.

жети адам – хәпте, отыз адам – бир ай

Суўдан шығады,

Суўдан қорқады.

Дуз

Отқа салсаң шатнар, Суўға салсаң қайнар.

*Х*әк

Дүньяда теңизлер бар түби қатқан, Үсти бети гилегейлеп тоңып жатқан.

Дуз кәни

АДАМҒА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР - АДАМНЫҢ МҮШЕЛЕРИ ХӘМ КЕЙИПЛЕРИ ТУЎРАЛЫ

Жүрген жери мереке

Адам

Таппас, таппас, таппас жумбақ, Таналы сыйырға бермес жумбақ, Қызлар келсе қыймас жумбақ, Қызыл алтынға бермес жумбақ.

Адамнын жаны

Ашылмаған урада, Пишилмеген тон жатыр.

Адамның жаны

Күшлиден күшсиздиң хүкими зор.

Бала

Азанда төрт аяқлап, Түсте еки аяқлап, Кеште үш аяқлап жүреди.

Адамның туўылғанынан қартайғанға шекемги дәўири

Бели бүкирейген, Қулағы тикирейген.

Fappы

Ийрим-ийрим, йирим жумбақ, Ийримлесип келер жумбақ.

Адамның өмири

Туўылыўдан адамзат, Бирге жасап келеди,

Дүньяда өзи қымбат зат, Хәммени теңдей кереди.

Өмир

Минар-минар минарлар, Ақсуңқар қус келди деп, Асыранды ғазлар жыйналар.

Қыз күйеўлеген жигит

Ақ гүләнгир, гүләнгир, Аяғынан тусалғыр, Көк гүләнгир, гүләнгир, Көкирегинен байланғыр.

Бесиктеги бала

Бир көшенин басында, Тилла ердин қасында, Буны тапқан жигитлер, Жүз жигирма яшында.

Aқыл

Түйдим түпкирге тасладым.

Aқыл

Таўдан бийик, теңизден терең.

Қыял

Таўдан бәлент, Сайдан терең.

Aқыл

Бир жибим бар қайда узатсам да, Сол заматта жетеди.

Кеўил

Гүлдир шәменниң саласы, Тиедур аўыздын қаласы, Отыз еки мәйектен, Қырық еки жөже шығады.

Сөз

Шақырғанға жабысқан.

Адамнын аты

Даладан сес келди, Есемурат ағам сескенди.

Адамның аты

Базардан табылмайды, Тәрезиге тартылмайды, Өзи палдан да татлы, Бирақ оны жеп болмайды.

Уйқы

Сабан минип сай кештим, Саясын көрмедим, Қызыл мақпал тон кийдим, Қызығын көрмедим.

Tyc

Анаў турған нақ төбе, Нақ тебенин бержағы қалың қамыс, Қалың камыс бержағы жарық жулдыз, Ол жарық жулдыз бержағы тышқан тонлы, Тышқан тонлы бержағы түбир қудық.

Адамның басы, шашы, көз, мурын, аўыз

Алты аяқлы, төрт кезли, Еки аўызлы бир сөзли, Сайыр етип ол гезеди, Жүрген жери сәўбетли.

Атқа минген адам

Әўден, әўденниң үсти дүўден, Дүўденниң үсти шырақ, Шырақтың үстинде қыяқ, Қыяқтың үстинде майдан, Майданның үстинде қонақ.

Аўыз, мурын, қас, маңлай, шаш

Мардан, марданның үстинде қордан, Қорданның үсти шыра, Шыраның үсти қәлем, Қәлемниң үсти тоғай. Аўыз, мурын, көз, қас, шаш

Хәй яранлар, ярыў-дослар, Дүньяда болды әжайып қуслар, Басы буўдай, бели қамыс, түби асқабақ.

Басы буўдай – адамның жаслығы, белиқамыс – орта жаслығы, тұби асқабақ – ғаррылығы

Бел, белдиң аржағы ел, Елдиң аржағында тақыр көл, Тақыр көлдиң аржағы көламан тоғай, Тоғайдың аржағында қоңыз.

Бас, аўыз, шаш, бийт

Бир таўдың басында еки лашын, Көрмейди қанша ушса да таўдың басын.

Бас, кирпик

Таў басында бай терек, Бай терекке суў керек.

Адамның басы, шашы

Арман Шабар, қараша ат, Берман шабар қараша ат, Тал түбинде тынық суў, Харлап шабар қараша ат.

Көздиң қарашығы

Кишкене ғана тостаған қатық, Уйыған ең ҳасыл гәўҳарға батып.

Көз

Кишкене ғана қараша. Турған жери тамаша, Бир заматта жер жүзин, Алады шарлап караса.

Көз

Кишкене ғана пәтирим, Жер жүзине жетерим.

 $K_{\theta 3}$

Бир таўдың еки сақшысы, Еки тыңшысы, отыз еки ләшкери бар.

Көз, қулақ, тис

Еки бала аяқласып атыр, Тура сала таяқласып атыр.

Кирпик

Табақ толы сары шопақ, Хәддиң болса бирин шақ.

Көз

Узын қайыр, узын қайыр, Узын қайыр астында қара қайыр, Қара қайыр астында жылпылдаўык, Жылпылдаўық астында пысылдаўық, Пысылдаўық астында тақылдаўық.

Шаш, кез, қас, мурын, тил

Наўқарағай путақсыз.

Шаш

Мың қойды бир шыбық пенен айдадым.

Шаш, пәки

Мың қойым суўға кетти, Шопаны қуўып кетти.

Шаш, пәки

Томпайған менен төбе емес, Қарайған менен көк емес, Айналасы көк шалғын, Мал жейтуғын шөп емес.

Шаш

Түби бир, шақасы мың.

Аттың қуйрығы

Қара таўым қарлы болды, Бир жаўса кетпейтуғын зерли болды.

Шаштың ағарыўы

Оның шаққанлығы шымшықтан бетер, Аспанға атқанда оқтан тез өтер, Барлық заттың шамаларын болжаған, Хеш бир зат жоқ оннан тезлиги етер.

Көз

Кустан ушқыр тезлиги, Бес жүз жыллық аспанға, Бирден жетер. Ақыл менен ойланып қарасаң, Жылдамлықтан нәрсе жоқ, Оннан өтер.

Көз

Арман шап та, берман шап, Тал түбине келгенде, Тайып кетти қараша ат.

Көздиң қарашығы

Тақыя толы шанғалақ.

Көз

Кишкене ғана қараша, Турған жери тамаша, Бир секундта жер жүзин, Алады шарлап қараса.

Көз

Қара суўда суўат жоқ, Қалың талда путақ жоқ. Көз, кирпик Еки ағайин ҳеш айрылып турмайды, Қанша ушса да бирин бири көрмейди. Көз Дуз шелекте турантай ойнайды. Көз Биз-биз, биз едик, Отыз еки қыз едик, Бир тахтаға дизилдик, Бирим-бирим үзилдик. TucБир мәйектен отыз шөже шығады. 30 muc Ура, ураның дөгереги сора. Аўыз, мурт, сақал Айдын көлде алтын тас, Аў салсаң да алынбас. Tuc

Ақырдың иши толы мәйек.

Tuc

Қалай, қалай тас қойдым, Жийрен атты бос қойдым.

Тил, тис

Он бүркит, отыз ақ қуў көлде жатқан, Ол ақ қуў ҳәр нәрсениң дәмин татқан.

Отыз тис, он бармақ

Бир таўда мәкан еткен отыз бөри, Қасында он жигити хызметкери.

Адамның отыз тиси, он бармағы

Хәмме ўақыт аўзымда, Хеш жута алмадым.

Тил

Еки ошаққа бир көсеў

Жақ, тил

Ҳаўыз үстинде еки булақ, Булақ үстинде еки шырақ.

Аўыз, мурын, көз

Жол-жол жатыр, жол жатыр, Жол үстинде пул жатыр, Ақ қаланын ишинде, Адамзатқа керекли, Алтыннан бийик, Яғлы бәрли жан жатыр.

Тил

Жар басында жарты сыпыра.

Қулақ

Үлкен қара үй, кишкене қара үй, Ортасында Муртаза бий.

Ерин-тил, бастың еки жағы

Жол-жол жатыр, жол жатыр, Жол үстинде қул жатыр, Сонша қулдын ишинде, Абылай деген ер жатыр.

Кегирдек, тис-тил

Ғаўдыр-ғаўдыр жарғағымды, Қартайғанша көрмедим.

Қулақ

Гүўдир-саўдыр қарағым, Қартайғанша жарадың.

Қулақ

Басында жалғыз таўдың бир бай терек, Путағы ийилмейди төмен қарап, Айғырдың үйириндей үйирилсе де, Есабын таба алмайды адам санап.

Сақал-мурт

Дүмпейген менен дүң емес, Айналасы көк шалғын. Мал жейтуғын шөп емес.

Сақал-мурт

Ҳә дийдилер, дедилер,Дийдиләрниң үйине,Уры түсти дийдилер,Бес ләшкерди жиберип,Қуўып шықты дийдиләр.

Мурын, бес бармақ

Ағып келди еки өзек, Қағып салды бес еркек.

Мурын, бармақлар

Бир ошақта бес кесеў.

Аўыз, бес бармақ

Ақ күшигим арбадан секирип түсти.

Түкирик

Егиз қозым сүйексиз.

Еки емшек

Тақыр жерде тай туяқ.

Киндик

Еки анадан он бала, Хәр қайсысының аты бар.

Бармақлар

Ағайинли он, Кийингени еки тон.

Бармақлар менен қолғап

Белдеўде бес бийе, Бесеўи де кулынлы, Кулынлары қара ала, Куйрықлары сары ала.

Бес бармақ

Он қолында он жүзик, Он шығырмай, Буны тапқан киси алады, Пул шығармай.

Тырнақ

Бири үлкен, бири киши, Туўысқан бирге бес киси. Бармақлар

Бир анада бес бала

Қол, бармақлар

Кесеўимниң басы ақ гүмис.

Бармақ, тырнақ

Он еркек дуз арқалап жүр.

Бармақ, тырнақ

Бес жанлы бир жансызға мингеседи.

Бес бармақ

Бирге жатып бирге турар, Озыўға бирден умтылар, Екеўи мәңги жарысып, Көрмеген еле қалысып.

Аяқлар

Сүйек те емес, ет те емес.

Ол денеге питеди.

Өссе алып турмасан.

Үлкен зыян етеди.

Тырнақ

- КИЙИМ-КЕНШЕК, АЎҚАТ ТУЎРАЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

- KHIMINI-KEHILIEK, ASKAT TSSTAJIBI ZOTETEH MSNIDAKJIAI
Ин аўзында дигиршек
Әребек
Менин апамның он қойы бар,
Биреўи байлаўлы, басқасы байлаўсыз.
Жүзик, бармақлар
Өзи жаны жоқдур,
Жанлыны тутар,
Қолы, аяғы жоқдур,
Беккемлеп турар,
Көзлери гүмис,
Қабырғасында жез бенен мыс.
Ж γ зик
Көк көйлекке ғоз қойдым.
Жүзик
Қанымның белбеўи белине жетпейди.
Билезик
Қора аўызында дигерши
Әребек

Арман отыр ләпийпа,

Берман отыр ләпийпа,

Көлеңкеси гүмистен, Күлип отыр ләпийпа.

Айна

Қарап турсан өзине, Сүўрет түсер жүзине, Ол сүўретиң усайды, Тап ҳәзирги сыйқыңа

Айна

Кишкене ғана дөнгелек, Кишкене ғана болса да, Ол адамнан бийигирек,

Малақай

Бир ағаштың басында, Бир ҳасыл қыз отырар, Бүгин тағы турмаса, Кетемен деп асығар.

Көйлек

Ерте турдым, еки айыр жолға түстим.

Шалбар

Бир гүди жантақ, Ишине кирип қоз болдым.

Постын

Жети қой бир қозыны,
Мың бөриден қутқарды.
Адам, постын
Бес балаға бир қора.
Қолғап
Бес бармағы бар, тырнағы жоқ
Қолғап
Сырты ақ, иши қызыл,
Мурты бар, өкшеси темир.
Бәйкеми етик, нәли
Бир туўысқан еки жигит,
Бойлары дизден, қалмайды бизден,
Сақлайды қардан, муздан.
Етик
Кеште қысыр,
Күндиз буўаз.
Етик
Азан менен турған, келтирип кийген.
Етик

Үлкен үй, Үлкен үйдиң ишинде кишкене үй, Кишкене үйдиң ишинде Муртаза бай.

Етик, шылғаў, аяқ

Басы қайқы, баўыры тартық.

Шарық, тыштабан

Ертеден турдым, Бет-қолымды жуўдым, Еки қулағын услап, Аяғыма урдым.

Мәси

Барады, барады, Аўзы анқайып қалады.

Геўиш

Кете береди, кете береди, Барған жерде аўзы ашылып қалады.

Геўиш

Адай-адай, адай жумбақ, Адай қызын алған жумбақ, Шүйит қызы шешкен жумбақ.

Сәўкеле

Сылдыр-сылдыр кисеним, Сылдырайды кисеним, Қулағында қулпы жоқ, Тутқасында зуплы жоқ, Жарасықлы кисеним.

Сәўкеле

Түнде жайылған, Азанда жыйылған.

Көрпе-төсек

Мин-мин минаўар, Ол минаўар жоқ болса, Журттың бәри қайғырар.

Көрпе-төсек

Аяғы жоқ, қолы жоқ, Көйлеги көк, қарны тоқ.

Көпшик

Жай-жай тостаған, Жаўырыны ала тостаған, Ший-ший тостаған, Шымыр ала тостаған.

Қаршын

Жатса жабадай, Турса түйедей.

Пещехана Ақ үйим бар, Есиги де жоқ, айнасы да жоқ. Пещехана Сырты тоқ, ишинде зат жоқ. Пещехана Жайса көлдей, Жыйса тендей. Шатыр Жумалатсам жаны жоқ, Баўызласам қаны жоқ. Қамыр Қотыр түйе күлге аўнайды. Көмеш, гулше Бир қойым бар турып семиреди. Қамыр Қуда бала қудыққа түсти, Қулақлары жалпайып шықты. Бөрек

Ары ләп-ләп, бери ләп-ләп, Сенге салып кийиз қаплап.

Бөрек

Қазанға салып қайнаттым, Гилемге салып жайнаттым, Урып-урып қасқа еттим, Қабығынан босаттым.

Сөк

Үйимде бар бир сақый, Турады ошақ басында, Керегинше аласаң, Отырып онын қасында.

Дастурхан

Қаранғы үйде қан уйысар.

Қатық

Кишкене ғана мүширип, Беглерди аттан түсирип.

Шылым

Иргез-иргез, бойы бир гез, Шақырса келмес, пияда жүрмес.

Қор-қор шылым

Сылдыр суйық суў емес, Ишсен шөлин қандырар, Ақ болса да қар емесю

Шубат

Емен-емен, емен екен, Еменнен де бир ағаш озық екен, Сорпасы ҳадал, ети ҳарам екен.

Шай, шәмбе

- ХАТ САЎАТҚА БАЙЛАНЫСЛЫ ЖУМБАҚЛАР

Узын-узын, узын жол, Ушына шыққан бармекен? Түби терен қара суў, Түбине жеткен бармекен? Түбине жетип бул суўдың Қанып ишкен бармекен?

оқыў

Бәрҳа ақ жолдан жүреди, Оның иси бардан менен, Аўзы да жоқ, тиси де жоқ, Сөйлесер адам менен.

Xam

Аяғы жоқ жүреди, Аўзы жоқ сөйлейди. Xam

Аяғы жоқ алыстан келеди, Өзине сәлем береди.

Xam

Қолы менен соғады, Аўзы менен урады.

Xam

Әжайып зат бар тили жоқ, Сөйлегенде мини жоқ.

Xam

Жери ақ, туқымы қара, Егер, тили менен орар.

Xam

Ақ жерде қара тары, Пуқталап шашқан адам, Тез орады.

Xam

Тур-тур етеди, Түркистанға жетеди.

Xam

Аяғы жоқ жүреди, Өзи алыстан келеди, Аўзы жоқ сөйлейди, Жақыннан хабар береди.

Xam

Бир дәрья бар дәмин татқан хор болмас, Тармағы көп, еркин жүзсең дым терең, Суўы шийрин ишсен мийриң қанады, Қарағанда көз жетпейди ени кең.

Билим

Бир дәрья дәмин татқан хор болмас, Тармағы көп еркин жүзсең таўсылмас.

Билим

Жийрен тулпар желгенде, Табанынан тер тамар, Аққан тери тамаша, Қар үстине жол салар.

Сыясаўыт-қәлем

Аўзы биреў, тили екеў, жаны жоқ, Оның дизген излериниң саны жоқ.

Кәлем

Бир сандық бар өзгеше, Қолыңа алып жүресең, Ишин ашып қарасаң, Турмыс сырын билесең.

Kuman

Ақ жер аштым, Қара бийдай шаштым.

Қағаз-жазыў

Қеўлиме шашып нур, Хәр қағазы сөйлеп тур.

Kuman

Қабат-қабат қатлама, Есиң болса таслама.

Kuman

Тили бар да, үни жок, Тилин адам түсинген, Жаны бар да, қаны жоқ, Сөйлеп турган ишинен.

Kuman

Терек емес жапырақлы, Көйлек емес етекли, Адам емес сөйлейди, Түрли нама жырлайды.

Kuman

Ҳәр бир күн мың қәдем, Сегиз қырлы бир таўды, Көтерип қашар бир адам,

Kuman

Бир қусым бар, жаны жоқ Қанаты бар, пәри жоқ, Адам менен сөйлесер, Ақылы бар да жаны жоқ.

Kuman

Қардың үсти ғағырлық, Муздың үсти дағырлық, Түйе жүн төсек, Оны таппаған есек.

Kuman

Дигирман-дигирман тасы бар, Алтын ердиң басы бар, Оны билген адамның, Жүз жигирма жасы бар.

Kuman

Ети ақ, туқымы қара.

Китап, хәриплер

Өзи жиңишке болса да, Қушағын кеңнен ашады, Қушағына кирген сайын,

Кеўлиң сениң тасады.

Kuman

Жаҳанда бир нәрсе бар аўзы жабық, Ашылар мезгилинде баўырын жазып, Үйинде толып атырған ғәзийнеси бар, Ҳүрметлеп пайдаланар билген халық.

Kuman

Мениң жандай достым бар, Көп сөз айтар өзиме, Достымның айтқан сөзлери, Елеслейди көзиме.

Kuman

Ол недүрким зәрре-зәрре кән болур, Туқымы ондек1, мийўасы шондек2 болур, Ағзи бирдур, тили икки, жаны йоқ, Онын жүрген излеринин саны йоқ, Буў жумбаққа тушмәгән қайран болур. { 1ондек – азғана, 2шондек – көп }

Ручка-қәлем

ХАЙЎАНАТ ДҮНЬЯСЫНА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

- ҮЙ ХАЙЎАНЛАРЫ ТУЎРАЛЫ ЖУМБАҚЛАР

Ай астынан қараған, Алтын сырнай таратқан, Күн астынан жаратқан, Дүньяға сырнай таратқан.

Жүйрик ат

Узақтан қарасам бир жип, Жақынлап келсем мын жип.

Аттың қуйрығы

Дүбир-дүбир төртеў, Дүбирлеген бесеў, Қоян қос қулақ, Оның менен алтаў.

Am

Түби бир, шақасы мың.

Аттың қуйрығы

Терт үй жағалбайлы, Есенкелди еки үй.

Аттың төрт аяғы менен еки қулағы

Төртеў оның аяғы, Темир шыбық туяғы, Мезгилине жеткереди, Тастан қатты туяғы.

Am

Суўға түссе мың, Суўдан шықса бир.

Аттың құйрығы

Уштым ушпаққа шықтым, Тептим терекке шықтым.

Атқа миниў

Жамаўы бар да, жүйлери жоқ,

Шубар ат

Ийрим ғобыз, Жарық жулдыз, Еки дүң-дүң, Бир былғаўыш.

Түйе

Үй артында алаң бар, Суўға қатсаң шалаң бар.

Түйе

Төрт кемпир қамыр ийлейди, Биреўи қараўыл қарайды.

Шөгип атырған төрт аяғы, басы

Апан-апан, жанан-жанан, Терт тиреўиш, бир былғаўыш. Түйе

Толыбайдың баласы тебелесип келеди, Егизбайдын еки улы ерегисип келеди, Екеўи қараўыл қарайды, биреўи шөпшек тереди.

Түйе

Еденбайдың еки улы, Елпилдесип баратыр, Алдында ханның жалғызы, Шөпшек терип баратыр.

Түйениң төрт аяғы, басы

Таўдан тас жумалайды.

Түйениң қумалағы

Тамырын тартсаң таў турады.

Түйе

Еки киси қараўыл қарайды, Бир киси шепшек тереди.

Түйениң еки өркеши, басы

Жаҳанда бир ақ көрдим, Бир ақ кийик, Оны мен жумбақ еттим, Көзим қыйып. Өзине өз денеси аўыр болып,

Жүреди қарны жерге сүйретилип.

Түйе кене

Лэп-лэп, лэп-лэпэ, Ески шапан жарық жулдыз, Бир былғаўыш.

Түйениң жүни, көзи, қуйрығы

Төрт байдын төрт улы, Төбелесип барады, Ереўил байдын еки улы, Елеўлесип барады. Ортасында жетим қыз, Шөпшек терип барады.

Малдың төрт аяғы-аўзы

Жамаўы бар, жүйи жоқ.

Малдың аласы

Тесектин астында төрт баўырсақ.

Сыйырдың төрт емшеги

Қабымның төрт мүйешинде төрт баўырсақ.

Сыйырдың төрт емшеги

Күндиз жаны тынбас, Түнде жағы тынбас.

Сыйырдың гүйсеўи

Төрт таяғы бар, Сегиз туяғы бар, Узын қамышысы бар, Төрт булағы бар, Қос найзасы бар, Адамға пайдасы бар.

Сыйыр

Төрт қулақлы қазанды, Тартқыласам да төгилмейди.

Сыйырдын төрт емшеги

Үлкен жеңгей есик ашты, Кишкене жеңгей томп етип түсти.

Сыйырдың тезеги

Қараша үйге қар жуқпас.

Малдың мүйизи

Еки ошаққа бир көсеў

Сыйырдың тили, еки жағы

Кыйсық ағашқа қар жуқпас.

Сыйырдың шақы

Көпир астында төрт қурт.

Сыйырдың аяғы

Төрт мерген бир қудыққа оқ атар,

Сыйырдын төрт емшеги хәм гүзе

Улгисиз пиштим, Сабаксыз тиктим.

Малдың териси

Аржағы алаң, Бержағы алаң Ортасы ала топалаң.

Сыйырдың шақы

Ел жатсада еламан жатпайды.

Өгиздиң шақы

Сылт-сылт кисеним, Сылқылдайтуғын кисеним. Қулағында қулып жоқ, Сылтылдайтуғын кисеним.

Сыйырдың туяғы

Ҳәр түрли түсли қумырысқа, Қыста тоңбас суўыққа, Тан атқаннан өреди, Кеште жатар қуўыста. Қой

Кишкене ғана бойы бар, Аўдарып кийген тоны бар.

Қой

Болғанда иши қуўыс, сырты шатыр, Қазандай қара тастың баўрайында, Бир тулып адам жемес зәҳәр жатыр.

Қойдың өти

Қазақтын есиги қақпақлы.

Қазақы қой

Ерте кетер дигилдик, Кеште келер дигилдик, Түрли-түрли ағаштан, Түйме тағар дигилдик.

Ешки

Басында тәжи тақыя, Тағы да төрт аяғы, Ийекте узын сақалы, Ол неге адам болмайды.

Ешки

Сақалы бар, мурты жоқ, Басы бар, ақылы жоқ.

Ешки

Он еки түйе, Он бийе, Тоғыз сыйыр, Бес ешки, Еки ярым қоян, Үш түлки.

Усы ҳайўанлардың туўылатуғын ўақты

Кишкене женгей жуўырып баратыр, Етегинен бийдайы төгилип баратыр.

Қойдын қумалақлары

Басында еки таяғы, Төрт тиреўиш аяғы, Ийегинде сақалы, Хайўанға мегзер қаяғы.

Ешки

Арқасында кийизи бар, Қарағайдан мүйизи бар.

Ешки

Ийнесиз тиктим, Үлгисиз пиштим.

Малдың аласы

Кишкене ғана бойы бар, Қабат-қабат тоны бар, Мәскеў деген қалаға, Жетемен деген ойы бар.

Шошқа

Турысы май, етке де бай.

Шошқа

Жерде жүреди, аспанды кермейди.

Шошқа

Орамал әперейин десен қулағы бар, Геўиш әперейин десен туяғы бар.

Ешки

Дигир-дигир төртеўи, Желпилдейди екеўи, Жәдигердиң жалғызы, Оның менен жетеўи.

Ешектиң төрт туяғы, қулағы, қуйрығы

Мурты бар, сақалы жоқ, Тоны бар, кийетуғын шапаны жоқ, Отырып от басында пайда ойлайды, Узаққа баратуғын сапары жоқ.

Пышық

От басында узын шанаш.

Пышық

От басында бүкирейген кемпир.

Пышық

Кишкене ғана қумған, Отырып көзин жумған.

Пышық

От басында қара қумған, Көкнаршыдай көзин жумған.

Пышық

Дүньяда тамам нәрсениң аты бар, Бир нәрсениң аты жоқ.

Пышықтың баласы

Ол тек үргиш жәниўар, Көзи өткир көңли тар, Парқ етер, деп басқа урсаң, Ойламайды намыс-ар.

Ийт

Ол нәдирким жаны бар, Көзи өткир көңли тәр, Бәдиўа қылып сөз айтсаң, Ойламайды намыс-ар. Қытайда бар, қырғызда бар, Түркистан урыў мунда бар, Ақыллы дана ер болсаң, Бул сөзимнен бер хабар.

Ийт

Үй алдында бир сақшы, Таныса сени тым-тырыс. Танымаса егер де, Салады жәнел бир урыс.

Ийт

Күндиз тулып, түнде қулып.

Ийт

- ХАЙЎАНЛАР ДҮНЬЯСЫ ТУЎРАЛЫ ЖУМБАҚЛАР

Таўдан тас жумалайды, Оны ғаз қуўалайды, Он еки жылда бир балалайды.

Жолбарыс

Көк атыма мине алмадым, Жез қамшымды буўа алмадым.

Жолбарыс-жылан

Ала-ала тоны бар, Қуйрығының қылы бар,

Жолбарыс

Бир таўда жемис шықты қыясына, Ҳәрким ашық болады уясына, Бир қара кус ушып кетти ҳаўасына, Он еки жылда қайтып түсти уясына.

Жолбарыстың он еки жылда балалайтуғыны

Аўзын ашып ақырған, Маған бағын деп бақырған.

Жолбарыс

Тап-тап атым, тап атым, Табаны жүйрик көк атым, Ақырын басып тисейди, Адам көрсе киснейди.

Жолбарыс

Жазда жайын жейди, Қыста майын жейди.

Айыў

Таўда талайман көрдим, Суўда Сүлайман көрдим, Үйде елеймен көрдим, Қумда тезекши көрдим, Дузсыз пискен ас көрдим, Қайнап пискен тас көрдим.

Айыў, балық, елек, қоңыз, қаўын, дигирман

Жупар тастың астында, Қызыл тонлы қыз жатыр.

Түлки

Ғарға көрсе ғақ деген,Алдап аўзындағыны жеген.

Шағал

Қасқыр минген, Ешек өңгерген, Ешки айдаған, Түйе жетеклеген.

Түлки

Шөлде шуўлайман көрдим,

Шағал

Еккен-еккен, еккен жумбақ, Еки етегин түрген жумбақ, Қазалыға барған жумбақ, Қақтың суўын ишкен жумбақ.

Кийик

Сары қулақ қояндай, Қумға шыққан бояндай,

Кийик

Пышық мурт, ешек қулақ, Түйе мойын, ешки қуйрық, Айтаман жумбақ етип уялмай-ақ.

Қоян

Бул сөзди қәпелимде ким ойлаған, Алдына ешек өңгерип, артқа ешки бөктерип, Бир жаяў киятырыпты түйе айдаған.

Қоян

Айлы түнде жүўырғыш, Нағыз шайтан зын бергиш, Тез шаққанлық етсең де, Үлкен қулақ тез сезгиш.

Қоян

Далада жүр шапқылап, Өзи айрықша саққулақ, Тек ешектен басқа да, Оған уқсас жоқ қулақ.

Қоян

Ийтке минген, түйе айдаған, Бир түнде жердиң жүзин ылайлаған.

Қоян

Ший түбинде шийкили асық.

Тышқан

Бели бүкирейген. Қулағы тикирейген,

Тышқан

Алыстан қарасаң ләң-ләң, Қасына барсаң көзи көк, Пай заңғардың жортыўы,

Тышқан

Бир көк бузаўым бар, Үйдегилер оннан бийзар, Базарға алып барсам, Табылмайды ҳеш қарыйдар.

Тышқан

Асты тас, үсти тас, Ортасында шандыр бас.

Тасбақа

Қақпақлы, сары аяқлы көрди мийнет, Түрине қарап турсаң әжеп сүўрет.

Тасбақа

Базардан келген боз үлек, Бойы аласа көзи көк, Пай заңғардың жүриси, Тырмалаңлап желиси.

Тасбақа

Таўдан келер лөк-лөк, Мойны ала көзи көк, Пай заңғардың жүриси, Талтакланып келиси.

Тасбақа

Бассаң бақылдайды, Тепсең таңқылдайды.

Тасбақа

Асты қара, үсти қара, Ортасында айпара.

Тасбақа

Бир жанды көрдим аласа, Эжайып емес тамаша, Хеш бир нәрсе бата алмас, Қасқыр, айыў, жолбарыс, Жыйналып келип қалмаса.

Кирпитикен

Өзи әжайып тамаша, Қасқыр, жолбарыс услай алмас, Бирден келип қалмаса.

Кирпитикен

Текшелеп тебен түрттим тамашаға, Тырбаңлап адым атлар оңашада.

Кирпитикен

Эсте ғана жортады, Жылан көрсе қуртады, Үстинде толған ийне, Кирип кетер тийме.

Кирпитикен

Жумбағым бар жүмеке, Тырнақшасы он еки, Томар ала тиси бар, Қуйрығында тиреги.

Ешки емер

Узын-узын, уш киятыр, Узын бойлы қыз киятыр, Қасқанасы қалтырап, Көзгенеси жылтырап.

Жылан

Аўзын ашар, Зәҳәрин шашар, Көрингенлер оннан қашар.

Жылан

Жер астында жездемнин аты киснейди, Барайын десем аяғымнан тислейди.

Жылан

Денеси шубар, Тоғайлықтан суўырылып шығар.

Жылан

Жол устинде майлы қайыс.

Жылан

Тыр жалаңаш сүйреткен, Көрингенди жийренткен, Жақынласа аяў жоқ, Сақлыққа бизди үйреткен.

Жылан

- БАЛЫҚ ТУЎРАЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

Бир кәниз узынынан жатыр жерде, Күйеўи жоқ, баласы көп болады өрде.

Балық

Үйдиң алды шал қамыс, Үйдиң арты шоқ қамыс

Балықтың қалаш-қуйрығы

Дүньяда бир қус барды ушпас бийик, Сейтсе де жүрмейди екен жерге тийип, Арасын аспан жердиң от алса да, Кетпейди ҳеш бир жери отқа күйип. Балық

Әжайып мақлуқ бар үсти мың теңге, Айдасаң жүрмейди ҳасла бир жөңге, Мыңын сатсаң оның болмас бир тенге.

Сазан балықтың қабыршағы

Ашылмаған урада, Пишилмеген тон жатыр.

Балықтың өти

Териси пулдан, Көзлери нурдан, Суў ишпейди қолдан.

Сазан

Өзи суўдың астында, Көзи суўдық үстинде.

Балық

Суўда өмир сүреди, Суўсыз жерде өледи, Қолайын таўып усласаң, Услама деп сөгеди.

Балық

Тилсиз ҳайўан көрдим, Гүлсиз мийўа көрдим.

Балық-анар Аўзында тили бар, Сөйлеўге димары жоқ. Балық Қамыс басы қыймылдайды. Балық Көзжетпесте бир пил, Арқасында таспатил, Жанлыдан жансыз туўады, Ақылың болса ойлап бил. Бекире Басы бар да шашы жоқ, Көзи бар да қасы жоқ. Балық Аўзы астында. Көзи үстинде. Бекире - ҚУСЛАРҒА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР * Үй қуслары

Ерте турған, Турыңлар деп жар урған.

Кораз

Буйрық берип епсейди. Ерте турып тепсейди.

Қораз

Аўылымызда бир молла, Ўақтында азан оқыйды, Азанын оқып болған сон, Шөпти-шарды шоқыйды.

Қораз

Басы тарақ, қуйрығы орақ.

Кораз

Киятыр едим өктен, Биреў шықты бүктен, Аўзы-басы сүйектен, Сақаллары еттен.

Таўық

Арқадан келди еки пил, Арқасында таспа тил, Жанлыдан жансыз туўады, Ақылың болса ойлап бил.

Таўықтын мәйеги

Ақ болды, ала болды, Ишинен шықты қара болды.

Таўықтын шөжеси

Бир гүзеде еки суў.

Мәйек

Қазық басында қар турмас.

Мәйек

Асты пахта, усти пахта, Ортасында мелле пахта.

Мәйек

Ақ үйдиң аўзы пүтин, есиги жоқ, Күн түсер төбесинде тесиги жоқ, Ишинде бесиги жоқ, көп бала бар, Оларды бөлейтуғын бесиги жоқ.

Мәйек

Бир қудықтың икки түрли суўы бар, Ол не суўдурким от қасында муз булур, Өзге суўлар от қасында суў болур.

Мәйек

Бир қуйыдан еки түрли суў шығады.

Мәйек

Бир кеседен еки түрли суў иштим.

Мәйек

Тириден өли туўады, Өлиден тири шығады.

Мәйек

Эй тәбият құдиретли пәрманадар, Бир қудықтың еки турли суўы бар, Ол не суўдур от басында муз болур, Өзге суўлар от қасында суйылар.

Мәйек

Қуў тақырда ақ сандық, Аўзы-мурны жоқ сандық.

Мәйек

Аўзы жоқ, ақ мешит.

Мәйек

Есиги де жоқ, тесиги де жоқ, Ақ отаў.

Мәйек

Кийизи ақ отаўдың палдан татлы, Көги жоқ, керегеси тастан қатты, Күн кермеген ишинде бир қыз жатыр, Салтанатлы.

Мәйек

* Дүз қусларына байланыслы дөреген жумбақлар

Қын-қыналы, қыналы, Қуйрықлары қыналы, Жасыл ала тон кийип, Жайнап турған қыналы.

Қырғаўыл

Қызыл жыңғыл ишинде, Қыздай бийкеш, Мойны, басын тараған, Муздай бийкеш.

Қырғаўыл

Қызыл жыңғыл ишинде, Қыздай болып отырған, Етек-жеңин түринип, Муздай болып отырған. Қулағы салпы келер деп, Жылай-жылай отырған.

Қырғаўыл, сағал

Қызыл жыңғыл арасы, Қыздай болып киятыр, Үсти-басы малынып, Жуздай болын киятыр.

Қырғаўыл

Жылт-жылт етти, Жылғаға түсти, Хасасын ийнине қысты.

Қырғаўыл

Қызыл шапан қийгизди жигитине, Көрген адам таң қалды тубитине, Жасыл жипек орайды тамағына, Тәбият бар келбетти берседағы, Қас пенен кирпик бермеген қабағына.

Қырғаўыл

Бул-булалы, булалы, Қуйрықлары қыналы, Қызыл ала тон кийип, Сайрап шықты булалы.

Қырғаўыл

Еки жағында көзи. Ортасында өзи.

Кус жолы

Хәм ҳәмнен өтер, Хәм дәрьядан өтер, Алтын түтиктен суў ишип, Ел-халқын жайлап өтер.

Fa3

Шелеклеп қуйсақ да суў жуқпас.

Үйрек

Дүньяны суў алса да, Үйрекке бир пул.

Үйрек

Ушыўы басқа, маңлайы қасқа.

Қасқалдақ

Узын бойлы булақлаған, Суўдық түбин сығалаған.

Ақудайшы қалбуғай

Кишкене ғана жүўермек, Там басынан отын таслайды.

Шымшық

Таў басында, Түңликсиз отаў, Есиги де жоқ, Көрпе-төсеги де жоқ.

Уя

Гүл үстинде сулыў қыз қосық айтар.

Бүлбүл

Ойласа ойлы, Сөйлесе сөзли, Айтса аўызлы, Адамның досты.

Тоты құс

Жазда жасыл гүл, Қыста инде тур.

Көгершин

Гүл питкен тас тебеге екпесе де, Түр питкен тула бойға тикпесе де, Бир көринбес көзиңе қысы менен, Жазда кетпес қасыннан кет десе де.

Әтшөк

Тәкирарлап атымды, Бәҳәрде нама саламан, Мезгилди айтып адамға, Рәҳәтленип қаламан.

Әтшөк

Биреў бар көпке мәлим жыл қусынан, Көринбес қарасақ да тум-тусынан, Қыс көринбес көзиңе гүзли-бәҳәр, Билесең жаз болғанын даўысынан.

Өпепек

Айтаман мен бир жумбақ тапсаң нусқап, Басында бар малақайы қара пушқақ, Үстинде ноғай пишкен ақ бешпенти, Кийип алып турады еки қолын артына услап.

Хәкке

Ала ботам алақлайды.

Хәкке

Басына кийип алып қара пушқақ, Келеди жазды өткерип арқа қыслап, Ақ бешпент, жеңсиз көйлек кийип алып, Жүреди еки қолын артына услап.

Ала ғарға

Жайлаўдағы малыма, Жалтақ күйеў киятыр.

Жайыўлы дәнге ғарғаның келиўи

Зуў-зуў барады, Әл ҳаўадан қарайды, Шөп-шарды шоқыйды, Ылайдан себет тоқыйды.

Қарлығаш

Әкеси тышқан, шешеси қустан.

Жарғанат

Күндизинде шықпайды, Жарықларда ықлайды, Түни менен жатпайды, Ушып тыныш таппайды.

Жарғанат

Өзин көрсең шыбындай, Исин көрсең зергердей.

Қурқылтай

Бир нәрсе қараңғыда көзин жумған, Қайғысыз пәрўайлықтан кеўли тынған, Мағрип-Машырықты ойлап билер, Пихуда басқаларға жаны ашыған.

Байыўлы

- ШЫБЫН-ШИРКЕЙЛЕРГЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

* Қанатлылар

Зуў-зуў барады, Зуў-зуў келеди, Элхэмдисин оқыйды, Тордан ғәлбир тоқыйды.

Хәрреген

Тыррыў-тыррыў тырналар, Жүзим бағда жорғалар, Ети ҳарам, сорпасы ҳадал, Буны табың балалар.

Бал хәрреси

Хәр тәрепке ушады, Гүл пөпегин қушады, Күни менен тапқанын, Бир ыдысқа қосады.

Бал хәрреси

Тақыя толы көзгенек, Ҳәддиң болса бирин түрт.

Хәррениң уясы

Қисиге найза түйрейди, Өзи де соннан күйрейди.

Хәрреген

Өзи ақтай, даўысы шоқтай.

Шегиртке

Ат баслы, адам түсли, Жайын муртлы, жылан көзли, Пил мойынлы, түйе тирсекли, Қус қанатлы.

Шегиртке

Сегиз аяклы сергиздан, Төбеге шығып мал гезлейди,

Шегиртке

Далада көп мал көрдим, пайтақ жатқан, Буйрықсыз ис қылмайды айғырынақ, Ат мойынлы, түйе түсли, қылыш қуйрық, Мойнына жәниўардың тақым артқан.

Шегиртке

Камзолы бар жеңи жоқ, Өзи арқаның елинде, Өзи Қуўан шөлинде, Кесеги бар белинде.

Шегиртке

Қара-қара, қара дүгил, Қанаты бардур күштүгил, Төрт көзли дәўир дүгил, Алты аяқлы ҳаў дүгил.

Қара қоңыз

Аяғы бар, ат емес, Қанаты бар, қус емес, Денеси бар темирдей, Келбети қара көмирдей, Көбинше болар жайлаўда, Ҳеш болмайды байлаўда.

Қара қоңыз

Ийис билер, ийт емес, Ин қазады түлки емес, Қанаты бар, қус емес.

Қоңыз

Аспаннан түсип ин қазады, Оның исми түлки емес, Арқасында азығы, Алўа емес, басқа емес, Қәжетине керек емес.

Тезек аўдарған қоңыз

Ақ деп ақ емес, қара деп қара емес, Ақ таяқлы аян емес, төрт көзли дәў емес.

Коңыз

Алты аяқлы аша емес, Төрт көзи бар дәў емес, Ушады, уша берсин ушсадағы, Қус емес, жер қазады, Жер қазса да түлки емес.

Қоңыз

Алыстан қара көринди, Қарайған менен ғарға емес, Алты аяқлы шәкир, Хеш нәрсенин сәни емес.

Қоңыз

Шийдим-шийдим қус, Ший басында қонған қус, Ғаз шекилли қара қус, Хан басына қонған қус.

Шыбын

Пәтенектен ушар бир қус қанат қақпай, Мәрт жигит ойланады жумбақ таппай, Жумбағымның келбетин мен айтайын, Қанатында қуйрығы бар кетпен саптай.

Ийнелик

Аспанда бир қус ушар қанат қақпай, Сол қустың қанатлары кетпен саптай.

Ийнелик

Бир нәрсе өзинде пәри, халыққа тентек, Қорқады атын айтсаң ҳаял-еркек, Ат салып, қурық салып услатпасада, Услаймыз ҳийле менен өзин еплеп.

Кене

Кишкене ғана арғымақ, Услатпайды ғарғып-ақ.

Шекшек

Қыс болса уйықлайды, Жазда диңкилдейди. Шыбын

Бүлик-бүлик етип бүлинген.

Шамай

Аяғы аўзынан бетер, Аўзы жанынан өтер.

Сона

Кишкене өзи кенеден, Туўғалы жолдас енеден, Айырылмайды денеден.

Микроб

* Қанатсызлар

Қыя-қыя жерлерде, Қыйма султан опырар, Тырнақлары гүмистен, Қыйма келип отырар.

Курбақа

Сасық көлде ийт үрер.

Қурбақа

Сәрҳаўыздын басында, Бәйбише кербаз отырар.

Қурбақа

Тарбан-тарбан тарбыйған, Түри жаман жарбыйған.

Қурбақа

Беллен-беллен, беллен ат, Бели қайқы гүрең ат, Таўға қарай өрлейди, Таўдан қулап өлмейди.

Қумырысқа

Бир жәнлик жаны бар қыймылдайды, Жүргени жер жүзинде билинбейди, Мәҳәли келип турар бир ўақытта, Өмири тамам болар гүз болғанда.

Қумырысқа

Шығады бир шәҳәрден қырық мың қосым, Болған соң өзи жарлы неси болсын, Ел шаўып жетим-жесир қылмаса да, Таўып жүр өз ҳалына несийбесин.

Қумырысқа

Желлен-желлен, желлен ат, Бели байлы гүрең ат, Ҳай заңғардық жүриси, Дизбеклесип шабысы.

Қумырысқа

Жол бойында майлы қуўырмаш.

Кумырысқа

Жер астында жездемниң аты киснейди.

Бузаўбас

Тап-тап, тап атым, Тапылдайды боз атым, Қара қула басқа атым, Аллахума озаған, Жекен түбин қазаған, Қамыс ушын отлаған, Жекен түбин тоқыған.

Бузаўбас, бақа

Қырда ескек еседи, Патас жерди гезеди, Шыбын-ширкей шоқыйды, Шаңнан аўын тоқыйды.

Өрмекши

Жумбағым бар жупбийке, Аяқлары он еки, Қумар ала көзи бар, Қуйрығының меңи бар.

Мий

Айтаман мен бир жумбақ қудашама, Еситпес ол жумбақты унамаса, Өзиниң сүйеги жоқ денесинде, Сыртында бар буўыны он-он есе.

Есек қурт

Мен бир қус көрдим исми ҳәрип, Киятыр қарны жерге сүйретилип.

Кене

Аяғы буўын-буўын сарғаяды, Қызыл қыя қумларды аралайды, Өзи қурттай болса да сондай батыр, Тумсығы тийген жерди жаралайды.

Кене

Бир ийтим бар қызық, Қуйрықлары сызық, Еле келсе көрерсең, Күле-күле өлерсең.

Шаян

Қос мүйиз төбесинде қарасаңыз, Аяғы сегиз, мурты еки барласаңыз, Қыс кетип жазда келеди аңласаңыз.

Шаян

ӨСИМЛИКЛЕРГЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР - ДИЙҚАНШЫЛЫҚҚА БАЙЛАНЫСЛЫ

Еккеним нөкет, Көгерди сөкет, Жапырағы тут, Мийўасы алмурт.

Пахта-нөкет-шигит, сөкет-сабағы, тут-жапырағы, алмурт-гозасы

Аппақ-аппақ, аппағым, Түбиттен де жумсағым. Иши толы ақ майым, Кийим-кеншек белбаўым, Жерден өнген байлығым.

Пахта

Я бала мени таны, Көйлек-кеншегиң қәне, Басың сыйдыйып, ғозалағың қәне.

Пахта

Эсте-әсте, бойы пәсте, От отлайды, суў ишпейди, Оның өзи ҳасыл нәрсе.

Пилле

Өзи қыллы, сатса пуллы.

Шалы

Узын бойлы сарылар, Қолтығында наны бар, Бийдай

Қарны жарық қайықша,

Бийдай

Жерге урдым балтаны, Аўзы гүмис қалтаны, Жерден бир бала шықты, Уллы елдиң султаны.

Бийдай

Қатар-қатар аталар, Ақ сақаллы бабалар.

Жүўери

Буўын-буўын буўазақ, Буўыннан да көзи узақ, Ата кийик териси, Алтын қошқар мүйизи.

Жүўери

Жерден шығар таранып, Тум-тусына қаранып, Жигит ағасы болғанда, Басына сәлле оранып.

Жүўери

Жерден шығар жаланып, Тум-тусына қаранып, Орта жасқа келгенде, Сәлем берер оранып.

Жүўери

Бир нәрсе узын бойлы сәллеси бар, Қойнында қундақланған баласы бар, Айтайын буның мәнин сорасаңыз, Ақ арыў уйқлап жатқан анасы бар.

Камыс

Жер астынан тек шығар, Еки қулағы тик шығар.

Мәкке

Бала-бала, балалар, Бала бойлы салалар, Туяғынан суў ишип, Мүйизинен балалар.

Мәкке

Жерден шығар сайланып, Белине қылыш байланып.

Мәкке

Мынаў неге мунаяды, Басы неге қыйсаяды, Дөгереги бозарып, Көзи неге қызарады.

Тары

Аласа теректе аласа уя, Уя сайын бир жумыртқа.

Тары

Туяғын жерге тыққан, Басынан майы шыққан.

Кендир

- ПАЛЫЗ ЕГИНЛЕРИНЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

Атасы баласын жүклейди, Баласы атасын жүклейди, Сойсаң қаны жоқ, Шөжесиниң саны жоқ.

Қаўын

Баласынын ишинде, Анасы жатыр.

Қаўын

Айтайын мен жумбақ сересинен, Бес қала менен Түркистанның арасынан, Қүдиретин тәбияттын көрмейсең бе, Әкеси туўар екен баласынан. Қаўын туқым

Көрсең көзиңди тындырады, Жесен мийриңди қандырады.

Қаўын

Дузсыз пискен ас көрдим, Домаланған тас көрдим.

Қаўын

Бир үйдиң ишинде үш көрпеше жыйыўлы тур, Есиги де жоқ, тесиги де жоқ, Қонақ келсе ашылар.

Қаўын

Көк ылағым гүўенде жатып семиреди.

Қаўын

Әкеси жасына жетпей-ақ, Баласы базарға барады.

Қаўын

Саўысқан ала болады, Шийрин-шекер жемиске, Иши толған болады.

Қаўын

Бир көйлегим бар шым кесте, Оны көрген ҳәўесте, Жасы жигирма бесте.

Қаўын

Жерден шығар сайланып, Алпыс бес күн толғанда, Алдыңа келер таўланып.

Қыяр

Шығарында еки қулақ, Үш айдан соң бир қушақ.

Ғарбыз

Көк өгизим көгинде жатып семиреди.

Ғарбыз

Кишкене ғана тандырша, Иши толы шөрекше.

Ғарбыз

Өзи семиз мойны жоқ, Териси қалын түги жоқ.

Ғарбыз

Есиги жоқ, әйнеги жоқ, Иши толған бала.

Ғарбыз

Өзи семиз, түксиз егиз, Дэмин татып жеп көриңиз.

Ғарбыз

Балам-балам, балдайды, Балық суўы қайнайды, Өмиринше жалынса да, Өлемен деп зарлайды.

Ғарбыз

Узын-узын әўлийе, Оннан да узын әўлийе, Тораңғылдың түбинде, Тонқайып жатқан әўлийе.

Асқабақ

Пәлегинен туўдырған, Алқымынан буўдырған.

Суўқабақ

Аспанға қарап аўзын ашқан, Төменге қарап суўын шашқан.

Суўқабақ

Кишкене ғана бойы бар, Қабат-қабат тоны бар. Пияз

Жер астында постынлы шешем.

Пияз

Өзи жер астында турады, Сақалы сыртқа шығып турады.

Пияз

Пәп-пәкизе бойы бар, Пәрше-пәрше тоны бар.

Пияз

Жазда инге тығылып, Жатырған қызыл түлкини, Қуйрығынан суўырып, Әкелди ағам бир күни.

Гешир

Жер астында қатара қазық.

Гешир

Қып-қызыл қыз жер астында, Шашбаўлары жер үстинде.

Гешир

Кишкене ғана бойы бар, Қырмызыдан тоны бар.

Бурыш

Сопайған ғана бойы бар, Қызыл мақпал тоны бар.

Бурыш

Биз-биз, биз едик, Биз бир талай қыз едик, Бизлерди бизип кетти, Бир жипке дизип кетти.

Бурыш

Ол не нәрсе қанға мегзер, қаны жоқ, Тула бойын қан алып тур, жаны жоқ, Ҳәм онын жупты жолдасы жоқ, Көтерип жүрген баласының саны жоқю

Бурыш

Бир арқанда отыз қой, Гүўенде жатыр.

Бурыш

Алтын қорада ас көрдим,

Айғабағар

Күнниң нурын сүйемен, Күнге басымды ийемен. Айғабағар Бир ылағым алабас, Жән-жағына қарамас. Айғабағар Ул туўып қыз болар. Гүл - МИЙЎЕШИЛИККЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ЖУМБАҚЛАР Дузсыз пискен, Қайнамай түскен. Мийўе Қыста мазар, Жазда базар. Жүзим Бир анадан жүз бала, Өз исине мәрдана, Жүзи бирдей боз бала.

Жүзим

Атасы үш жасында, Баласы базарға барады.

Жүзим

Ҳәм қызыл, ҳәм татлы, Татқан жанды таңырқатты.

Алма

Кишкене ғана зеренше, Иши толы мыйықша.

Әнар

Жипек яңлы жапырағы, Салланады путағы, Өзи шынжырлы түкли, Мазасы палдан татлы.

Шабдал

Азар-азарға кетти, Әкеси үш жасында, Баласы базарға кетти.

Ерик

Жерден, суўдан нәр алып, Тез ўақытта ер жетер. Атасы үш жасында, Баласы базарға кетер.

Ерик

Үлкен қара үй, Үлкен қара үйдиң ишинде, Кишкене қара үй, Кишкене қара үйдин ишинде, Мәҳәррем бий.

Ерик, шаңғалақ, мөжене

Айналасы шардай, Түси қандай, Дәми палдай.

Шийе

Әкеси әрең гүрең, Анасы жайма шуўақ, Баласы батыр, Бардан қызы қызыл дүрдана.

Шийе

Ийрек-ийрек экеси бар, Желбиреген шешеси бар, Татлыбийке деген қызы бар.

Шийе

Әкеси әрре-әрре, Баласы қызыл гүрре.

Шийе

Сырты қызыл, иши ақ, Арасында бир таяқ.

Жийде

Бир шәҳәрден ун алдым, Қызыл қапқа қапладым, Ийлесем уным нан болмады, Журт мақтаўсыз мақтаўлы, Бир жумбағым бар еди, Саған айталмай жүрген сақлаўлы.

Жийде

- УЛЫЎМА ӨСИМЛИКЛЕРГЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

Қыс болса көкирек керип жалғыз турған, Жаз болса қус базары сонда болған, Қыстың күни жалаңаш, жазда липас, Жайылып әлўан түрли сәнге толған.

Терек

Топыраққа тутасқан, Үй алдына жарасқан.

Терек

Жазда кийинеди, Қыста шешинеди.

Терек

Асан аға тикке түрды, Балалары қол шаппатлады. Терек

Үй қасында дыранша, Дыранша сайын бир ақша.

Терек, жапырақлар

Жап бойында пәр төсек,

Майса шөп

Узын терек, иши геўек.

Қамыс

Өз елимде ер едим, Түлки тумақ бег едим, Қушаққа қыйылдым түстим. Отыз еки дузаққа түстим.

Қамыс

Төребайдың төрт қызы, Көлге барып қыйылды.

Қамыс

Буўын-буўын буўазақ, Буўыннан да көл узақ, Оба кийик териси, Алтын қошқар мүйизи.

Қамыс

Таўда ыңылдар, Суўда зықылдар.

Қамыс

Елимде жек едим, Сары сақаллы бек едим, Қысылдым қыспаққа түстим, Отыз еки-дузаққа түстим.

Қамыстың баслаўы ший болыўы

Жасымызда жай едик, Жийрен сақаллы бай едик, Қысылдық, қыспаққа түстик.

Қамыс

Үй артында нар терек, Гүреспеге адам керек.

Гудили пишен

Дара-дара, дара болған, Басы айырылып қара болған, Қарыс жерине шаш шығып, Ол да өзине пана болған.

Геўрек

Иши қызыл, сырты жасыл лалазар, Шақасында бүлбүл қуслар сайрасар.

Қарамық

Тамыры бар, шақасы жоқ, Қалпағы бар, гүли жоқ, Мийўеси бар, дәни жоқ, Дузлап қуўырып жейди. Атын буның не дейди.

Замаррық

Түби бир, шақасы мың, Шақырсаң таўдан асар.

Саңыраў қулақ

Таўлы жерде өседи, Жылда гүллеп писеди, Жақынлап кеткен адамлар, Көрмесе де ийисинен сезеди.

Жуўсан

Алыстан қарасаң таўдай, Қасына келсең жаўдай.

Шеӊгел

Көшеримди жел билсин, Қонарымды сай билсин.

Қанбақ

УСЛАП-ТУТҚАН ЗАТЛАРҒА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

- ҮЙ-РУЗЫГЕРШИЛИККЕ БАЙЛАНЫСЛЫ

Қара сыйырым қарап тур,

Қазан, шөмиш

Қызыл сыйырым жалап тур. Қазан, от Қара бийем қалт етти, Қабырғасы жалт етти. Қазан, от Қараша бий атланса, Бала-шаға қуўанар. Қазан Өзи биреў, қулағы төртеў. Қазан Қара өгизди қызыл өгиз жалайды. Қазан, от Қарабай ағам аттан түсти, Балалары жуўырып келди. Қазан-табақ Хәкке үйде отыр, Қуйрығы зыят тур.

Мен бир жумбақ айтайын табасаң ба, Таппасаң тамашаға қаласаң ба? Дәрьяның ортасында бир қус отыр, Қуйрығы дәрьяның жағасында.

Керсен, шөмиш

Қараңғы үйде керсен жатыр.

Қазан

Жылқының жол бермейди қара көги, Үйинде қарақалпақтың үш қызы бар, Мурнына өткерилген әребеги.

Темир ошақ

Керегениң басында, Ғалы қоржын.

Тутқыш

Еки басы жудырықтай, Ортасы қылтырықтай.

Тутқыш

Жумбағымның жүзи қара, Таппағанның бети қара.

Көсеў

Арқана миндим қан болдым, Қапыға келдим қул болдым, Отқа жандым күл болдым.

Отын

Қара қойым суўға кетти, Қуйрығы шубалаң етти.

Шәңгил қабақ

Кишкене ғана мешел, Сүңгип барып суў ишер.

Қасық

Хәкке уяда, Қуйрығы қыяда.

Самар, қасық

Қарны үлкен ғарға бойлы қара кемпир, Қойыппан жойылса егер, Бес кисини оған кепил. Ет пенен нан жемейди, Суў ишеди, өзи сондай кесир.

Қуман

От басында қара кемпир, Төркини орыс, өзи жесир, Сүт ишпейди, суў ишеди, Өзи соныңдай кесир.

Қуман

Адам жоқ, үй бар.

Куман

От басында омпайған, Көкириги томпайған.

Қуман

От басында тәўкешик.

Куман

От басында отырған қарны жуўан қара кемпир, Май берсем де жемейди, ет берсем де жемейди, Суўдан бөтен қөреги жоқ сондай кесир, Бир жаққа басы аўып кетпесин деп, Сыртынан бес кисини қойдым кепил.

Куман

Қарны үлкен, ғарға бойлы қара кемпир, Кемпирдиң өзи жесир, төркини орыс, Кемпирдиң жесирлигинен барды қәўпим, Сыртынан бес кисини қойдым кепил.

Куман

Асты жез, үсти гүмбез, Бир адамға пүтин затты, Оны соққан муқыятлап, Хийўадағы азаматты.

Қуман

Алтын табақ, гүмис табақ, Қара инген, ақ бота, Азан менен келеди, Анасы менен бирге ойнап.

Шайнек-кесе

Кишкене ғана ақ тана, Мүйизим бар деп мақтана.

Шайнек

Кишкене улы бар, Кирген-шыққан сүйеди.

Кесе

Аналары текшеден түссе, Балалары жуўырып келеди.

Шайнек-кесе

Тақ-тақ етеди, Теңиндей жерди алады.

Кесе

Асты жез, үсти гүмбез, Бир адамға пүтин, Еки адамға аз, Оны соққан хийўалы саз.

Дүмше

Биреўге пүтин, Екеўге жарты.

Думше

Өзек емес, сай емес, Суў ағады жылғадан, Өз-өзинен турады, Зорыққан аттай ҳарыған.

Самовар

Ишине қарасаң көмирден қара, Сыртына қарасаң алтыннан сары.

Самовар

Көрдим бир кәрамат расында. Қалпағы бар басында, Уллы-киши жыйылса, Отырар екен жазылып, Айналысыш қасында.

Самовар

От шығып төбесинен неғып отыр, Аўзынан жыйнағаны ағып отыр, Қолында ашырқаған биреў менен, Тамызбай бир келиншек қағып отыр.

Самовар

Көринер анадайдан сары болып, Қайнайды от пенен суў жары болып, Ерте сәске болғанда суў ишеди, Кәрўанның жез буўдағы нары болып.

Самовар

Өзи сары, өзи гүрилдеп тур, Мойнын бурып турған сүтли сыйыр.

Самовар

Сарысы алтыннан сәре, Иши көмирден қара. Аўзына кирип-шығады, Жарық бас бала.

Самовар, әтешкүр

Түйениң табанындай табаны бар, Шошқаның қурқылдайды қабанындай, Басындағы айдарын тартып қалсаң, Мурнынан қара қаны ағып турар.

Самовар

Бир зат бар сыпайыны бағып турған, Басы бар, аяғы жоқ, нағып турған, Бойына ишкен асы тарамайды, Аўзынан қара қаны ағып турған

Самовар

Сары ағаштан сорайып, Ишине жаққан қалайым. От пенен суў бир жерде,

Табылып тур ҳәрдайым.	
Самовар	
Бир зат көрдим аты дуў,	
Иши отта, сырты суў.	
Самовар	
Аласа теректен қар жуўар.	
Елгезер	
Келин шекесинен қақты,	
Ишиндегиси ақты.	
Елгезер	
Тақ-тақ етеди,	
Астынан кәрўан өтеди.	
Елгезер	
Кишкене ғана аўан,	
Асты толы боран.	
Елгезер	
Асты боран, үсти ошақ.	
Елгезер	
Бир сақсақта еки қулақ.	

Қайшы

Эмир болып ҳүким етсең, Ўэзир болып бөлип берер.

Қайшы

Шөпшегим шөпшек, Алтын эткөншек, Жети қыздың алмасы, Елеге шекем келиншек.

Қуўыршақ

Бизиң үйде бир киси, Аўзында бар қырық тиси.

Қоржын

Қырық қулағы бар, Еки аўзы бар.

Қоржын

Жылт-жылт еткен бәзирген, Дуйым журтты ол гезген.

Теңге

Жылт-жылт еткен қызарған, Ел арасын қыдырған.

Тийин

Кишкене ғана минтас,
Тартып урсан сынбас.
Тийин
Кишкене ғана безер,
Дуйым журтты гезер.
Теңге
Бир қысым қамыс,
Хэммеге таныс.
Пул
Аттан бийик, ийттен аласа.
Ep
Тептим, терекке шықтым,
Уштым, ушпаққа шықтым.
Ердиң зәңгиси
Тептим таўға шықтым.
Тептим таўға шықтым. Ердиң зәңгиси
Ердиң зәңгиси Тап-тап, тап еттим,
Ердиң зәңгиси

Узын еди кестим, Жуўан еди жондым, Кудай бундай қылар ма, Куйрыққа қайым болар ма.

Ep

Кишкене ғана бойы бар, Хәр нәрсе қылар ойы бар.

Ийне

Жылт етти жылғаға түсти.

Ийне

Хәммеге тон тигеди, Өзи жалаңаш. Өзи жиңишке, Кекили узын.

Ийне

Кишкене ғана минаўар, Ол минаўар жоқ болса, Дуйым журтты тул етер.

Ийне

Жылт-жылт етеди, Жуўырып өтеди.

Ийне

Қылтанақтай бир нәрсе ийретилген. Мойнында узын шылбыр сүйретилген.

Ийне-сабақ

Кишкене ғана бойы бар, Қулаш-қулаш шашбаўы бар.

Ийне

Өзи бир, бул дүньяның кишкенеси, Өзиниң әпиўайы түскенеси, Тамам исти питкергиш, Және бар изинде сүйреткиши.

Ийне-сабақ

Мийттей баслы, мын кезли.

Оймақ

Кишкене ғана торғайды, Өзи адамды алдайды.

Оймақ

Қара таўық қақырлайды, Қанатлары сақырлайды.

Кайшы

Алты аяғы бар, Талдан таяғы бар, Арқасында қуйрығы бар, Турмыстың көрсеткен буйрығы бар.

Тәрези

Дигирман-дигирман тас көрдим, Шақмақтан тас көрдим.

Шыра

Қумған-қумған, аўзын жумған, Жалғыз көзи қуртлаған.

Шыра

Күндиз өли, түнде тири. Узын қуйрық саўысқан, Бир көлдиң суўын таўысқан.

Қуйы, шелек

Өзи дәннен туўылған, Бели қысып буўылған, Үй ишинде сыпырық, Алдына түсип жуўырған.

Cunce

Белин буўар қылтыйып, Үйде турар тылтыйып.

Cunce

Жалпақ бетли батыр, Белин буўып жатыр.

Cunce

Онда барып ондай болдым, Мунда келип мундай болдым, Белин буўған қулдай болдым.

Cunce

Қаранғы үйде бели байлы қул жатыр.

Cunce

Қабырғасы барда, қаны жоқ.

Аўзы бар да, жаны жоқ.

Себет

Иши тоқ, көленкеси жоқ.

Ура

Аўзы аспанда,

Иши паспанда.

Ура

Қараңғы үйде қабан гүркирейди.

Дигирман

Арқасында аўзы бар,

Тумсығында көзи бар.

Дигирман

Гүйсеп турған тас көрдим, Суўсыз пискен ас көрдим.

Дигирман, қаўын

Сырғаўылдай бойы бар, Тостаған сыяр қойны бар, Төбесинде айдары, Алқымына байланар.

Дигирман-тартқыш

Гүңгирлектиң астында, Көзи қызыл ийт жатыр.

Дигирман

Үйге барсаң ырылдайды, Қапталынан шаңы зырылдайды.

Дигирман

Қырда қайрайман көрдим, Суўда сулайман көрдим, Қайнап пискен тас көрдим, Дузсыз пискен ас көрдим.

Қасқыр, дигирман, балық, сүт

Қаранғы үйде жолбарыс, Адам тийсе гүркирер.

Дигирман

Гүңгиректиң астында, Көзи қызыл ийт жатыр, Жақынласаң ырылдайды.

Дигирман

Арқасында аўзы бар, Ортасында мәни бар, Жетик шайыр болсаң, Усы гэптен хабар бер.

Дигирман

Әкеси аўзын ашты, Баласы теўип қашты.

Кели-келсап

Жумбағымның жубы жоқ, Жупбийке тоқал үйде жоқ.

Кели-келсап

Аўзы бар да, тиси жоқ, Оны урмаған киси жоқ.

Кели-келсап

Аўзы толы әламат, Иши қызыл бәламат, Түнде бардым урлыққа, Алып қайттым күн шыға.

Тандыр

Үсти пүтин, иши түтин.

Тандыр

Ап етип алысты, Еки ерни қабысты.

Арша

Төрде төртеў отыр төремен деп, Есикте екеў отыр қудайдың не солғанын, көремен деп.

Төрдеги төртеў – сандықтың төрт туяғы, есиктеги екеў – босаға-табалдырық

Төрт аяғы бар, Төбелеседи жүреди.

Сандық

Арқасы күнге тиймеген, Баўыры жерге тиймеген.

Сандық

Ишинде адам жатпайды, Суўға салса батпайды, Ишине салған затларды, Аман-есен саклайды.

Сандық

Аспаннан асылған, Жерден қазылған, Тарам-тарам тамырдан, Тахта болып жазылған.

Қозақ

Қараңғы үйде қарны жарық қул жатыр.

Қозақ

Асты шетен, үсти шетен, Ортасынан жуўырып өтен.

Қозақ-мәки

Қосақлап серпе бердим, Изинен жорта бердим.

Өрмек

Еккен-еккен, еккен жумбақ, Еки етегин түрген жумбақ, Қақтың суўын ишкен жумбақ, Қазалыға барған жумбақ, Адайдың қызы айтқан жумбақ, Табынның қызы шешкен жумбақ.

Пахтаның тоқылып, бөз болыўы

Жыл жыпырда жүн жыпыр, Ислей берсең жарасар, Еки жағын қайырып, Қаға берсең жарасар.

Өрмек

Арман отыр ләйлә-па, Берман отыр ләйлә-па, Көлеңкеси гүмистен, Күлип отыр ләйлә-па.

Өрмек

Кулағы жоқ, мурны жоқ, Бул қалай тас. Оң жағына алып қамшысын, Жолаўшының атындай жорғалап ас.

Уршық

Ақ күшигим жуўыра-жуўыра буўаз болды.

Уршық

Мен бир жумбақ айтайын табасаң ба, Ақ қаланы айналып шабасаң ба?

Ийик

Шаршамас кемпир көрдим жалғыз аяқ, Аўзына тислеп алыпты жиптен таяқ, Жүрген сайын белбеўин қабатлайды, Оған берген гөззаллықты аямай-ақ.

Уршық

Доғалай бас, Қулағы жоқ, мурны жоқ, Бул қалай бас, Он жағына алып қамшылап, Жолаўшының атындай, Жорғалай бас.

Уршық

Кишкене ғана бойы бар, Пырылдап аспанға ушар, Мамықтан кийген тоны бар, Шалқайып жүрип суў ишер.

Шығыршық

Тышқан жүгин артына шашты.

Шығыршық

Аяғы барды бир қарий, Жүзи барды бир қарий, Қарнынан буршақ шашар, Бул пәрий, От-жесе де суў ишпейди, Реңлери сап-сарый.

Шығыршық

Қошқар шақлы, қоян даўыслы, Жегени қаймағы, Туўғаны буршағы, Мәткәрим деген қуршаңқы.

Шығыршық

Ақ түйем шөгип атыр, Қумалағын төгип атыр.

Шығыршық

Зуў-зуў етер жуўан кус, Бели байлы жаўан кус.

Шарық

Гүў-гүў етер, Қарны тойса жумалап кетер.

Шарық-ийик

Зуў-зуў зуўан қуш, Бели байлы ҳаўан қуш, Әттең сенин жүрисиқ, Узыннан-узақ желисиң.

Шарық

Өзи дәннен туўған, Мойнын қысып буўған.

Суўқабақ

Узын жолдық соқпағы, Былғарыдан тоқпағы, Айдай мекен бесеўи, Темирден екен көсеўи.

Гүби, шелек, атлаў, пискек

Бир нәрсе бар теңкейген, Аўзын ашып аңқайған, Аңқайғанды сабап тур, Басы үлкен паңқайған, Қапталында бар екен, Оннан гөре тар екен, Паррық бас пенен ғыррық бас, Оны сабап тур екен.

Гүби, шелек, атлаў, пискек

Өзинин ярым қадақ салмағы бар, Бойында жүзден аслам қармағы бар, Салғаннан тийген жерин жулып алар, Сөйтсе де адамзаттан ғәрези бар.

Орақ

Қара сыйырым қалт етти, Қабырғасы жалт етти.

Орақ-пишен

Өзи бүкир, Барлық көлди бир өзи таўысады, Көлден келип, Бийталап дем алады.

Орақ

Алдын атлар, кейин шайнар.

Шалғы

Еки беккем тиси бар, Дым пайдалы иси бар, Уста исинде қолланар, Беккем тутып қолға алар.

Атаўыз

Жансыз шабады, Жанлы урады.

Балта

Елиў аяқлы, еки қулақлы, Салады елиў аяқ пенен, Қара тыңнан жалғыз жолды.

Жарғы

Қатарма-қатар, шынжырма қатар, Жаз айланар, қыста жатар.

Шығыр

Бир нәрсе-өзи жалғыз, жоқ денеси, Адамға ақыл қосса бар кереги, Жайлайды жазы-қысы қатты ағарды, Бар екен сексен сегиз дөңгелеги.

Шығыр

Қырық гез оқ, Кегейден садақ, Қырық дуўадақ, Бир салмадан суў ишеди.

Шығыр

Оғы жайыўлы гиресли, Үш баслы, алты кезли, Он аяқлы бир тисли.

Қос айдаған адам

Мың қойды бир шыбық пенен айдадым.

Пәки-шаш

Тоқалақ терек басында, Тоқлы қошқар ойнайды.

Бас-пәки

Келте бабам, Там басынан отын таслайды.

Пәки

Ана аўылдың буўрасы, Мына аўылдыщ буўрасы, Желбирейди шуўдасы.

Пәки

Төрде пышық жатыр, Қуйрығын қысып жатыр.

Паки

Арман отыр ләйли апа, Берман отыр ләйли апа, Сәўлеси бар гүмистен,

Жайнап отыр ләйли апа.

Айна

Анаў үйдиң буўдасы, Мынаў үйдиң буўдасы, Орала келер шуўдасы.

Сабынның көбиги

Аяғы жоқ, басы жоқ, Кийимнен басқа асы жоқ,

Сабын

Дүньяда бир ҳасыл зат белин буўған, Өзи де жеркенбайди ҳарам суўдан, Жаны жоқ, геўдесинде болған менен, Қалмайды журт жыйылған уллы тойдан.

Ләген

Есик бетте бүкир терек, Гүреспеге адам керек.

Ийин агаш

Басқан жери бармақтай, Атлаған жери атандай.

Хаса таяқ

Күндиз ҳәр жерде жүреди, Кеште бир жерде турады. *Хаса таяқ*

Барады, барады, Оймақтай орны қалады. *Хаса таяқ* Еки қулақлы, бир таяқлы. Бақан Өзи биреў, көзи алтаў. Терезе Қошқар мүйиз қодалақ, Турған жерден тайсалмас. Жай Узын терек саясы жоқ. Көше Тамға таяқ сүйедим. Зәңги Бизде бир әйдарҳа бар көрмейсең бе, Төрт көзи әйдарҳаның төбесинде, Сүйеги пәрше-пәрше толып атыр,

Жаны жоқ қайырылыўға денесинде.

Қара үй

Төрт қабыртқа, Отыз омыртқа, Бәрин услап турған бир омыртқа.

Yŭ

Ол недур аўзы қаны, Көрсең көресең дарыны, Ол адамды тири жутқан, Көринбес исте сағымы, Терисин сойып алса, Тарам-тарам болар, Сирә ақпас қаны.

Қара үй

Кенегес кесе қонады, Манғыт баса қонады.

Yй

Өзинин аўзы бир, сексен бес басы, Бэнти алтаў он тоққыз жасы, Көзи төбесинде жоқ болар қасы.

Қара үй

Сүйеги бөлек-бөлек жоқдур жаны, Терисин сыйырып алсан шықпас қаны, Адамды тирилей жутар.

Қара үй

Өзи жүкли, Сырты бекли.

Қара үй

Аспанда алпыс кемпир ат ертлейди, Жерде жетпис кемпир жер тислейди.

Қара үй, кереге-уўық

Отыз омыртқа, қырық қабыртқа, Бәрин жыйнап турған бир аўыз омыртқа.

Қара үй

Узын-узын ўақыя, Оннан да узын ўақыя, Төбесинде тур тақыя.

Қара үй

Буўын-буўын буўазақ, Буўыннан да көл узақ, Ата кийик териси, Алпыс қошқар мүйизи.

Алты қанат үй

Қатар-қатар турысқан, Белине белбеў буўысқан.

Уўық

Шым-шытыр шийдей қотыр.

Керегениң көги

Ай қушақта туў қушақ, Қушақласаң бир қушақ.

Кереге

Алпыс адым ала аяқ, Жетпис адым жел аяқ.

Алпыс – керегениң шабақшасы, жетпис – уўық

Елимизде екен де егеде едик, Ақсақаллы бек едик, Қырылдық қыспаққа түстик, Үш жерден дузаққа түстик.

Уўық

Бир нәрсе өзи жансыз жоқ дегени, Адамға ақыл қосса бар кереги, Улының аты есиркане мәрдана, Шешесиниң аты жанаман кемпир, Әскесиниң аты дурман бәңги.

Үйдиң басқуры, шийи, шаңарағы

Алақандай теңгеге, Алпыс кене жабысқан.

Шаңарақ, уўық

Ийрек-ийрек, ийрек жумбақ, Ийренлесип жүрген жумбақ, Тәбиятқа тартқан жумбақ, Талтаңласып жүрген жумбақ.

Қара үйдиң уўығы, дизбеси

Бизде бир байдың қызы едик, Бизлерди дизип кетти, Төрт жерден шандып кетти.

Кереге

Әкеси баласын көтереди. Баласы қурашын көтереди.

Кереге, уўық, шанарақ

Азанда кетер қайқайып, Кеште келер еңкейип.

Түӊлик

Узын-узын яқыя, Оннан да узын яқыя, Басында бар тақыя.

Түңлик, шанарақ

Жона берген неси екен, Еки жағын берик услап, Ийе берген неси екен, Еки басын қаймалап, Таўлай берген неси екен, Аўзы-басы қыйсаңлап, Таслай берген неси екен.

Үйдиң тези

Қаратаўдың басында, Қара бий деген қус отыр, Қанатына муз қатып, Қайырыла алмай ол отыр.

Үйдиң үзиги

Таў үстинде төрт шыбық, Төртеўи де тең шыбық.

Түңликтиң баўлары

Тоқсан кирпик, Төрт көзге бәнт болған.

Уўық, шаңарақ

Үй айналдырып қан шаштым.

Қызыл басқур

Бир қуйыдан қырық қой суў ишип атыр.

Уўық

Қырық қулан бир суўаттан суў ишеди.

Шаңарақ, уўық

Азанда турдым, алып урдым.

Үйдиң есиги

Қара сыйырдың қарны жалпақ.

Үйдин ергенеги

Өзи бир қамыс, ҳәммеге таныс.

Есик

Есикте еки адам отыр өлемен деп, Қапталда еки адам тур төремен деп.

Маңлайша, табалдырық, босаға

Ана аўылдың жылқысы, Мына аўылдың жалқысы, Төбеге шығып қағысар.

Ший тоқыйтуғын аўырық

Өгиз байлар едик, Көлдиң бойын жайлар едик, Қырылдық, қыспаққа түстик, Отыз еки дузаққа түстик.

Ший

Келте бәйбише үй бағады.

Кулып

Алыстан шыңғыр-шыңғыр, Жақыннан көрсең бир темир.

Зулып

Кишкене қыз, қолында биз.

Қулып, гилт

Алыстан ғаңғыр-шуңғыр, Жақыннан бураў темир.

Гилт

Үй бағарлық бир ийт бар, Индемейди, үрмейди, Рухсатсыз ол ийттен, Хеш ким үйге кирмейди.

Кулып

От жемейди, суў ишпейди, Ыссылаймайды, суўыкка тоңбайды, Барлык нәрсени бир өзи қорғайды.

Қулып

Ел жатты, қәлекең тийегин узатты,

Зулып

Кишкене ғана жүўернемек, Үйди бағып турады.

Кулып

Танқаларлық бир ийт бар, Үй бағады, үрмейди, Аяғы жоқ жүрмейди. Көмешигине тықсан сөйлейди, Адамның тилин билмейди, Хабарласпай ол ийтке, Хешким үйге кирмейди.

Кулып, зулып

Ақ күшигим аңқ етти, Даўысы Хийўаға жетти.

Мылтық

Өмир-өмир, өмирден, Жаққан оты көмирден, Зумиран деген бир қус бар, Омыртқасы темирден.

Мылтық

Шырқ етти, шыңғырып кетти.

Мылтық

Жылт-жылт етер, Жалмап кетер.

 $O\kappa$

Теке мүйиз, балық көз, Жалын қусады.

Мылтық

Дәрьяның аржағында, Бүркит отыр. Қанатын ушайын деп қомлап отыр.

Мылтық

Бели бүкир, алысқа түкир.

Мылтық

Таў тарс етти, Күн гүрс етти, Жылғадағы жылқы үркти, Тоғайдағы түлки үркти.

Мылтық

Бели қайқы, Жоны тартық, Силтеп қалсаң, Бөлип артып.

Кылыш

Биринде жатыр бес бөри, Биреўинде хеш бөри, Салып қалса қайтпайды, Қара тастан тислери. Хәр секирген жерлери, Көзиңнен жеңил көшеди.

Бесатар

Кишкене ғана тостаған, Қула шөлге тастаған.

Қақпан

Шаңарақлы, түңликли, Ширенип жатқан бир муңлы, Тийе гөрме бәлеге, Тийип кетсен ырғыпты.

Қақпан

Бир ийтим бар қабаған, Алқымына кийиз жамаған.

Қақпан

Сахрада бир айдарҳа бар буғып жатқан, Оятқан өз жанынан қаза тапқан.

Қақпан

Тири келип өлиден ас сорайды, Өли келип тирини буўып алды.

Қақпан

Бир жансыз бир жанлының жанын алған.

Қақпан

Бир жанлы бир жансыздың жанын алған, Алып кетип сол жайда орны қалған.

Қақпан

Өзи батыр, жолда жатыр.

Қақпан

Айтып мен бир жумбақ саған тәсийн, Қояйын аўзын ашып жерге басын, Қудайдан күни-түни тилек тилеп, Жатады аспанға қарап аўзын ашып.

Қақпан

Ақылы бар, басы жоқ, Аўзы бар, денеси жоқ, Қолы бар, аяғы жоқ.

Қақпан

Жәҳәнниң қүдиретине қылдым қуллық, Қояман еки жағын талға байлап. Қасына жан мақлуқат барса услар, Тиккелеп қабатынан тийсе келип.

 $A\breve{y}$

Арқансыз жүк артаман қубыл ингенге, Аўзында бир тиси жоқ қубыл ийекке, Жеримнен ўәде еткен табылсын деп, Кетемен байлап таслап бир тал шөпке. Қайық

Көшерсиз, дигершиксиз телек арба, Айдасаң зыта берер сайдан-сайға.

Кеме

Жүрсе изи жоқ, баўызласа қаны жоқ.

Кеме

Дәрья жағасында, терек шақасында, Қусларда бир қус көрдим. Аўзы арқасында.

Кеме

Тап-тап, тап басқа, Табаны жалпақ, сур қасқа, Үйирге қоссаң киснемес, Шөптиң басын тислемес.

Кеме

Табаны жалпақ сур жорға, Шабысын көрсең сал жолға.

Шана

Изи бар, адымы жоқ аяғының, Тиймейди ушы жерге таяғының. Ҳайўанға еки қолын артып алып, Ыңыранып үнин салар баяғының. Арба

Ербегей де сербегей, Хәргиз үйге кирмегей.

Арба

Ийрегей де ийрегей, Есиктен үйге кирмегей.

Арба

Жүргенде шақалақлап күледи, Турғанда үндемейди.

Телек арба

Еки арқаным бар, Жыйнап алалмадым.

Арбаның изи

Дүньяда еки аяқлы бир қуш бар, Ҳәр аяқта он сегизде қанаты, Қайғырады арқасында бир киси.

Арба

Ереди анам изиме, Мингизип алып ишине, Есиндеме мингениң, Одағайлап жүргениң, Сен де миндиң ойлап көр.

Адақ арба

Хәр жағында он секкизден пәри бар, Ортасында адам сыяр жаны бар,

Арба

Дүбир-дүбир төртеў, Дигершиги бесеў, Жуўан ағаш екеў, Шабан ағаш жап-жалғыз.

Арбаны еки адам гүпшеклеп аттың тартып баратырғандағы көриниси

Узын-узын, узын ший, Ушы қайдан табылар.

Жол

Узын-узын, узын жип, Ушы қайдан табылар.

Жип

Бир узын көрдим бир уяда, Оннан узын етпейди бул дүньяда.

Жол

Бәдер кетериси жоқ, Жетерине түби жоқ.

Жол

Бир жылан жердиң жүзин аралаған, Изинен жуўырып жетип баралмаған.

Жол

Узын терек, саясы жоқ

Жол

Атасы палўан, Анасы жорға, Баласы ойыншы, Қызы қосықшы.

Көпир, суў, балық, бақа

Жолға тесек, еткенге есек.

Көпир

- САЗ ӘСБАПЛАРЫНА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

Он ойылмалы.

Он еки байламалы,

Жалғыз жайламалы,

Қос қулақлы,

Жалғыз туяқлы.

Дуўтар

Қарны қабақтай,

Путы табақтай,

Тийип кетсе жылайды,

Жылағаны елге унайды.

Дуўтар

Еки қулақ, бир басы бар, Ҳәр шетинде таңбасы бар, Жолға салып айдағанда, Түрли-түрли жорғасы бар.

Дуўтар

Уш қазық, еки жип, тоғыз ноқта, Теңселип тербетеди шешен соқса, Шешен тил сезге жүйрик болған менен, Пайдасыз индемейди адам жоқта.

Дуўтар

Қәсекенниң мойны узын, қурсағы жуўан, Беллерин түрме менен орап буўған, Қазанын көркем етип тастан ойған, Шығарып бир тесиктен малын сойған. Текшесин шоты менен дүзетсин деп, Биреўин бий, биреўин ханы қойған. Төрт қазық еки жели он төрт ноқта, Жәҳанды жай әйлеген адам соқса. Қос қазық, еки жип, он еки ноқта, Ҳаўазы жағымлы тиллери шийрин, Бирақ индемейди ҳеш адам жоқта.

Дуўтар

Төрт қазық ҳәр арасы еки ели, Он еки ноқта, Сөйлейди шежиредей адам соқса.

Дуўтар

Ушын-ушын ураман, Ушынан тартып ураман, Сапырғаным сайрайман, Сабы өзимниң қолымда.

Қобыз

Он еки белдеў еки жип, Еки кемешек бир тиршек.

Дуўтар

Еки қулақлы, Он еки аяқлы, Еки шешекли.

Дуўтар

Жансызға жаратыпты еки қулақ, Аңласаң еки арасы күтә узақ, Оларда шеберликтиң бир белгиси, Қойыпты сулыўлыққа белин қынап.

Дуўтар

Қарасам еки қулақ, бир басы бар, Тартылған он бес жерден таңбасы бар, Үстине тилин билген минип алса, Тиймейтуғын еки аяқлы жорғасы бар. Дуўтар

Тийсең тийеди, тиймесең индемейди.

Дуўтар

Он еки аяқлы, Еки қулақлы.

Дуўтар

Бир жағы жиңишке, бир жағы жуўан, Қос қазық, еки жип, он еки ноқта, Ҳаўазы жағымлы, тиллери шийрин, Бирақ индемейди ҳеш киси жоқта.

Дуўтар

Он еки белдеў, еки арқан, Еки қазық бир бақан.

Дуўтар

Бир қыз көрдим хасыл зат, Көкирегинде сызған хат, Орай таслап белбеўин, Он еки жерден байлаған.

Дуўтар

Дүлдүлдиң еки қулақ, бир басы бар, Дүлдүлдиң он еки жерден таңбасы бар, Дүлдүлди жолға салып жибергенде, Хәр қыйлы шайқатылған жорғасы бар.

Дуўтар

ХӘР ҚЫЙЛЫ УЛЫЎМА ЖУМБАҚЛАР

Дәрьяның аржағында жалғыз жайын, Ол жайын аўзын ашса он сегиз шортан тайын, Далаға шығып кетип «рахим етип», Шабақтың жыйнап берер күлли майын.

Жайын — музаппат ҳәким, он сегиз шортан — он сегиз болыс, шабақ — пуқара халық, күлли майы — салық

Төрт тулға бир нәрсеге басын иймек, Болмаса төрт тулғаның егер бири, Шәртине келиспейди таўып бермек. Күши бар қәҳәрленсе жан шыдатпас, Адамзат қуўат берген айрықша бөлек.

Мәмлекет ҳәм оның төрт шәрти: 1 – ақшасы, 2 – армиясы, 3 – класы, 4 – сиясаты

Өңгерип сынбасымды шықтым жолға, Мингеним өмиримше озған жорға, Жанымдағы жолдасым жаман еди-аў, Бийабырай етпегей иркип жолда.

Сынбас – ҳақыйқатлық, жорға – кеўил, жаман жолдас – әзезил шайтан

Жигирма үйрек, отыз ғаз, Ушып жүрди пыр-пырлап, Тамға таяқ сүйедим, Отызда бестен сыр-сырлап. Қырым деген шәҳәрдиң, Ортасында қырқ булақ, Бәйбишени байға көндирдим, Ақыл менен тур-турлап. Алпыс қасқыр аналы, Онын қасты қой қырмақ.

Жигирма үйрек, отыз газ — адамның усы жаслардағы үйректей сулыўлығы, отыз бестен сыр-сырлап — усы жасларга шекем өнердиң ҳәр қыйлы әлўан түрлерин ийелеўи, қырқ булақ — бәйбишени байга көндирдим, алпыс қасқыр — адамның усы жаста ақылы әбден толысып, дана болып, ел басқарыўы, қайырқом болганлығы

Бир шенеўли, бир шенеўсиз. Бир белдеўли, бир белдеўсиз, Бир аўнамас, бир гүйсемес, Бир путсиз, бир сутсиз.

Шенеўли — жер, Шенеўсиз — аспан, Белдеўли — үй, Белдеўсиз — гөш, Аўнамас — тасбақа, Гүйсемес — жылан, Путсыз — балық, Сустиз — қус

Барып едим жоқ екен, Айтып едим бараман деди, Келгени ғой келмегени, Келмегенде келер еди.

> Мерекеге шақырылған қыздын әке-шешеси қыдырып кеткен жағынан келип, жибермей қалғынлығын шақыртыўшы баланын астарлы етип жумбақлағаны

- Бизден бир шымшық қашты.
- Нешик?
- Қырық қулағы қырық жеринен тесик.
- Неше улы бар, неше қызы бар?

– Үш улы бар, еки қызы бар, ерли-зайып екеўи.

II түри:

- Бизден бир шымшық қашты.
- Нешик?
- Он қулағы оттай тесик.
- Неше улы бар, неше қызы бир?
- Бир қызы бар, еки улы бар, ерли-зайып екеўи.
- Аўылдама, қаладама?
- Айтыўшы аўылда я қалада деп бағдар силтейди.

Еслетпе: Жумбақты шешиўши қоңсыларынан баслап аўылдағы яки қаладағы танысларының семьясын бирме-бир көз алдына келтиреди. Ақырында тапса «пәленшениң үйи» деп жуўап береди

Уллы мәртебели Хийўаның ханы, Сизге қурбан болсын бәршениң жаны, Бир жигит қалыпты қызыр шөлинде, Бес жигит жиберип алдырын оны.

Ханнын шет елден келген мийманларды күтип зияпат берип атырған ўақтында сақалына бир гүриш жабысып турғанын бир ў эзири көрип, соны алып таслаў га ханга жумбақ етип айтқаны

Бир жигит бир қызды мингестирип киятыр екен, сонда алдынан бир жигит шығып «Мына қызды алып қашып киятырсаңба?» – дейди.

Сонда кыз:

Хәй-ҳәй жигит, ҳәй жигит,
 Абайлап сөйле сен жигит,
 Бул жигиттиң ҳайын енеси,
 Мениң анамның ҳудағайы,
 Сонда мен неси боламан дейди,

Жигиттиң қарындасы

Бир қой бир қасқырды ҳәм бир баў бедени бирин-бирине жегизбей бир қайықта дәрьяның аржағына алып өтип бер?

Әдеп қасқыр менен бедени апарып арғы жаққа бедени таслап, қойды алып қайтады, соң қасқырдың өзин әкеледи, изинен қойды алып өтеди

Тоқсан өгизди тоғыз қораға тақтан қамап бер.

Сонша өгизге бир падашысы болмай ма, қосып қамаймыз деп жуўап береди, болмаса дурыс шықпайды

Бир ғаз ушып киятырып, қайраўда отырған ғазларға қарап:

- Ассалаўма элейкум жүз ғаз, дейди. Сонда қайраўда отырған ғазлар:
- Жоқ кеширесиз, биз жүз емеспиз, жүз болыў ушын бизлерге тағы усындай, және оның жартысындай ғаз қосылса ҳәм сениң өзиң қосылсаң, сонда жүз боламыз, дейди.

36 газ

СОВЕТ ДӘЎИРИНДЕ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР - ТӘБИЯТҚА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

Қолымда бир айнам бар, Керек маған ол күнде, Мектепте де, үйде де.

Аспан

Хәммеге жағымлы, Туўры барыўға уялады.

Күн

Сулыў қыз таўдан қарады. Терезеден алтын нур тарады.

Күн

Терезеден сыяр, Есиктен сыймас, Сандыққа түсер, Бирақ қамаққа көнбес.

Күн

Бир көлде еки жайын, Бири кетсе, бири тайын.

Ай менен күн

Биреўдиң бир улы ҳәм де қызы бар, Улының түнде, қызының күндиз, Уйқлайтуғын әдети бар.

Ай менен күн

Бир пәрше пәтир, Әлемге татыр.

Ай

Асты дағара, үсти дағара, Ортасында мың-мың шешек, Бир гүлала.

Аспан, жер, жулдыз, ай

Бир шатыр бар — Бақансыз, тиреўсиз, Ишинде еки шам, Пилтесиз, майсыз.

Аспан, күн-ай

Там басына тары жайылған шашылып, Ол күтә көп қарасаңыз көз ашып, Шымшықтың сәўлеси түссе жүзине, Бири қалмай бәри кетеди қашып.

Жулдыз

Ағам пул берди санай алмадым, Апам көрпе берди көтере алмадым.

Жулдыз, жер

Үш жүз алпыс бес жасы бар, Ҳүр әлўаннан асы бар, Он еки улы бар, бир қызы бар.

365 күн, 12 ай, қыз – күн

Ай менен келип, Күн менен кетеди.

Жулдыз

Бир зат бар күтә тамаша, Есабы жоқ адам санаса, Күтә майда уп-усақ, Көз илмейди адам қараса.

Жулдыз

Атамның бир тоны бар, Жамылып болмас. Иши толы ҳинжи-маржан, Бирақ санап болмас.

Ай, жулдыз

Бир атасы, бир анасы, Неше жүз мың баласы.

Ай-күн, жулдыз

Түнде нурын шашады, Күн шыққаннан қашады.

Жулдыз

Таў асырып оқ аттым, Атқан оғымды жоғалттым.

Жулдыздың ағыўы

Тоғыз шешек бир жапырақ.

Тоғыз планета, аспан

Қарап турсам тәўир гилем, Көтере алмас аўыр гилем,

Жер

Үстиниң тоғайы, суўы бар, Сени де, мени де көтерген, Қуш, мени таў да ал.

Жер

Таўдан келер тастай, Харылдаған аттай.

 $Cy\ddot{y}$

Отқа жанбайды, Суўға батпайды.

Mуз

Болмайды онда бийик ой, Өзи тегис майданша, Турады ол үш-төрт ай, Ыссы келип калғанша. Күнде барып балалар, Түрли ойын ойнайды, Бирин-бири қуўалап, Қызығына тоймайды. Егер оңлы болмасаң, Жығыласан дүрс етип, Көрип қойса бир бала, Күледи саған мырс етип. Усыны сен ойлап тап, Басқалардан сорама, Еситип қойсаң таптым деп, Айтпа баска балаға.

Муз, сырғанақ

Ғарры шешем қәҳәрленди,Көз жасы сел етти жерди.

Гүлдирмама, жаўын

Ийиси жоқ, дузы жоқ, Онысыз жапта турыс жоқ.

 $Cy\ddot{y}$

Ақ жипекти жапқандай, Қыста жерди жабады, Бәҳәр келсе қыс шығып, Суў болып жаптан ағады.

Кар

Өзи аппақ көрпедей,
Пүткил жерди жабады,
Көрпесин жаўып болыўдан,
Шымыр аяз табады.
Күндиз көзи көринсе,
Көзинен жасы ағады,
Сүмеклесип муз болып,
Жерге сарт-сарт тамады.

Қар

Ақ таўық, кетеги суўық.

Кар

Суўық болса ақ жаўлығын жабады, Күн жылыса жапқа түсип ағады.

Қар

Қолсыз, аяқсыз есик ашар, Жеңил майда затты шашар.

Самал

Түтини бар, оты жоқ.

Думан

Сеннен жүйрик болса да, Көринбейди көзине, Аяқ-қолы, басы жоқ, Сес береди өзиңе.

Самал

Басы таўда, Аяғы көлде.

Самал

Жүриси бар, түри жоқ, Сести бар да тили жоқ, Устатпайды қашаған, Жол жүриў менен жасаған.

Самал

Бүркит уясын бир таўса, Бир таппайды.

Ызғырық

Аяқсыз, қолсыз, Бояўсыз, порсыз, Саласаң сүўрет, Бизлерге үйрет.

Аяз

Қолсыз, аяқсыз гүл салады.

Суўық

Өзи аппақ көрпедей, Пүткил жерди жабады, Көрпесин жаўып болыўдан. Шымыр аяз табады.

Қар

Күнниң жүзи көринсе, Көзинен жасы ағады, Сүмеклесип муз болып, Жерге сырт-сырт тамады.

Қар

Суўық болса ақ жаўлығын жаўады, Күн жылыса жапқа түсип ағады.

Қар

Далада таў, үйде суў.

Қар

Қолы жоқ суўрет салады, Тиси жоқ тислеп алады.

Суўық

Аяғы жоқ жүреди, Сыңқылдап ғана күледи.

Суўық

Жутсаң қарның тоймайды, Жутпасаң жасап болмайды.

Ҳаўа

Қыста тоны жоқ, Жазда панасы жоқ, Суўыққа күймейди.

Сая

Жүрсем жүреди, Турсам турады.

Көлеңке

Қуўсаң қашады, Қашсаң қуўады.

Көлеңке

Урсаң таяқ өтпейди, Қуўсаң аяқ жетпейди.

Көлеңке

Күн шықса бирге шағады, Булт болса үйде қалады.

Көлеңке

Өзиң менен бирге жүреди, Кеште, азанда узайып, Бирақ түсте келтереди.

Көлеңке

Өзиңнен озбас, Изиңнен қалмас,

Көлеңке

Қыста тоны жоқ, Жазда панасы жоқ. Суўыққа тоңбайды, Ыссыға күймейди.

Көлеңке

Жөңке төре тилсиз сөйлейди, Ҳеш ким оны көрмейди, Бирақ ҳәммеге еситилмейди.

Жаңғырық

Көзге көринбес, Жүрсе билинбес, Денеге сезилип, Доланса егер, Толқынлатып теңизди, Тақыр жерди боратып, От-шөплерди шашады, Шашады да қашады.

Даўыл

Жалт-жалт етер, Жалмап кетер.

Om

Аяғы жоқ қашады, Қанаты жоқ ушады.

Түтин

Көк шүберек түйдим де Көкке сәлем жибердим.

Түтин

Бир ағаш он еки путақ, Ҳәр биринде отыз жапырақ, Ҳәр жапырақтың бир жағы қара, Бир жағы ақ.

Жыл, ай, күн, түн

Өзи тас жазы, қысы Жақсы зат жоқ оннан ыссы. Таскөмир

Жатса тас, Жакса отын.

Таскөмир

Суўға салсаң жанар, Отқа салсаң қанар.

Хәк

- ҲАЙЎАНАТ ДҮНЬЯСЫНА БАЙЛАНЫСЛЫ ЖУМБАҚЛАР

Ғаррыдай ақ мурты бар, Жыллы постын ийнинде, Ойланып көриң балалар, Бар шығар мүмкин үйиңде. Ийттей болып үрмейди, Майданда көп жүрмейди, Көзин жумып сықылдап, Қурылдайды пырылдап, Тойдырып алып тамағын, Жатқаны оның қурылдап.

Пышық

Жигирма найзасы бар, Адамға тийгизер пайдасы бар, Ийесинен адасып қалса да, Өзин асырайтуғын ҳийлеси бар.

Пышық

От басында бақа шайнек.

Пышық

Бир ҳайўан бар есикте, Қараўыллық кәсипте, Танысларын қыйнамас, Танымасын сыйламас, Дәпинип аўзын ашады, Қарсылассаң қашады. Умтылар тағы бақырып, Туқымласын шақырып, Шуўласып дабыл қағады, Далада мал да бағады, Үйренискен адамы, Онын досты мудамы, Ҳадал ҳызмет етеди, Кеўилине жетеди.

Ийт

Төрт таяғы бар, Сегиз туяғы бар, Узын қамшысы бар, Төрт булағы бар, Қос найзасы бар, Адамға пайдасы бар.

Сыйыр

Анасы елли жамаў, Баласы қырық жамаў.

Сыйырдың аласы

Жарасықлы жалы бар, Самалдан жүйрик жәниўар, Дәртке даўа сүти бар, Бул қандай мал таўып ал.

Бийе

Маў-маў басқан, маў басқан, Аяқларын жай басқан, Денесинде толы күш, Ислейтуғыны пайдалы ис.

Түйе

Сақалы бар ақылы жоқ.

Ешки

Күн ортада күн батқан, Үш ай шилледе муз қатқан.

Қатық

Қоян қулақлы, Ат туяқлы.

Ешек

Бир мақлуқ бар көрдиңиз, Ҳәм семиргиш өрбигиш, Он, он бестен туўмаса, Гәп емес, оған еки-үш.

Шошқа

Бир жери де аўырмас, Бирақ мәңги ынқылдар.

Доңыз

Аша туяқлы, Ешки сыяқлы, Жүйрик жәниўар, Мәканы шөлде, Шәшмели көлде.

Кийик

Сахра дүзде жасаған, Күтә үркек қашаған, Айнымаған келбети, Тап ешкиге усаған.

Кийик

Ғашыр туяқлы,Ат сыяқлы,Жонлары тарғыл,Асаў екен жәниўар.

Кулан

Өзи қайшы қулақлы, Териси мамық шумақлы, Сетем алса ҳайт қойған, Мәканы жоқ турақлы.

Қоян

Қыйық көзли, Мамық жүнли, Бота еринли, Ешки қуйрықлы, Белгисин басқа айтпайман, Өседи екен үй менен дүзде, Таўып алшы қәне?

Қоян

Қылыш көзли, Мамық жүнли, Бота еринли, Ешки қуйрықлы... Өсетуғын үйде, Өсетуғын дүзде, Қандай аң балалар.

Қоян

Қыста қардай ағардым, Жазда жердей жаңғырдым Тысырлы сезсем секеңлеп, Сайдан-сайға шабарман. Татлы тамақ екен деп, Геширди қайдан табарман.

Коян

Мәканы тоғай көл екен, Жүретуғын жери шөл екен, Күшлилигин соннан бил, Шығарып суўдан жайынды, Алып бийени, қулатты түйени.

Жолбарыс

Толық денели,
Әжайып күш ийеси,
Салпаң қулақ,
Сәл нәрседен қорқады,
Балтасыз, пышақсыз, .
Сындырады дарақты,
Досларына бас ийип,
Қуллардай жүгин тасыйды.

Пил

Асқан жаўыз, Ийт аўыз, Түлки қуйрық, Өзи жүйрик, Жақынласа қораға, Бөрибасарың жатпайды, Атам кирпик кақпайды.

Қасқыр

Еки туўылып, бир өледи.

Кус

Ерте турады, жар шақырады.

Кораз

Жанлыдан жансыз туўады, Жансыздан жанлы шығады. Мәйек, таўық

Басы тарақ, қуйрығы орақ.

Қораз

Болсадағы қанаты, Билмеймен неге ушпайды, Жайсаң екен жүриси, Қолдағы қустың ириси.

Түйетаўық

Жерден бийик, көктен пәс, Дизилисип өтеди, Бир мәўсимниң келгенин, Хабар етип кетеди. Қатарласып дизилип, «Л» ҳәрипин салады, Сол ўақыт шаққан болсаң, Санаўға да болады.

Тырна

Геўдеси шалқақ келеди, Тумсығы жалпақ келеди, Суўда шалқып жүзеди, Қырда аңлап жүреди.

Үйрек

Аяғы қара ғарғадай, Басы қызыл алмадай,

Мойны ала, төси ақ, Айқышланған торқадай, Шубар жумсақ шапаны, Көл менен теңиз мәканы, Ғарқылдап жазда күледи, Қыста узақ сапары.

Үйрек

Шабақтай суўда ойнаған, Ыссы жақты жайлаған.

Үйрек

Бақша-бақша жайлаўда, Жалықпайды сайраўға, Көнликпейди көп аса, Бөденедей байлаўға.

Бүлбүл

Күни-түни ол бирақ, Шайқалған жорға турып-ақ, Ҳаўазым мениң жақсы деп, Ҳәмме қусқа мақтанады, Сайраўдан шөлде сақланады.

Бүлбүл

Күни-түни ол бирақ, Шайқалған бағда турып-ақ, Ҳаўазым мениң жақсы деп Ҳәмме қусқа мақтанады, Тыңлаўшысы болмаса,

Сайраўдан ол сақланады.

Бүлбүл

Кип-кишкене қус екен, Көркем сулыў түс екен. Қанатлының шебери, Қарап турсаң усы екен.

Қырғаўыл

Бәҳәрде қуслар келгенде, Қонаққа бизге келеди, Төбеден орын алады, Шығарыў ушын палапан, Шеберлеп уя салады. Кетсеңиз басқа жақларға, Қошласып узатып салады.

Қарлығаш

Қармақтай еки аяғы, Тумсығында таяғы, Төбесинде гүли бар, Ала бажақ түри бар, Көп шырлайды бәҳәрде, Қосық айтқан мәҳәлде, Жүзи төмен турады, Басын екшеп урады.

Өпепек

Басында бар айдары, Елеўсиз қус жайдары, Сары ала қанаты бар, Шығады бәҳәр айлары, Қосық айтса айталмайды, Өз атынан басқаны. Усы ўаққа шекем жоқ, Жаңадан бир сөз қосқаны.

Әтшөк

Бәҳәрде бир қус сес берер, Егис ўақтын ескерер, Егис етип болған соң, Индемеўди хош көрер.

Әтшөк

Бәҳәрде қуслар келгенде, Ол келмейди қатарға, Бир келбетлик сөз жазып, Атлыққа қоссаң «ға» жалғаў, Қыста келер қатарға.

Ала ғарға

Қәлемейди ыссыны, Келеди тек те қыс күни, Суўық қәйтип тақ турсын, Үстинде ала постыны.

Ала ғарға

Эпиўайы бир кус бар, Ала қанат үйрек бас, Тақылдатып тумсығын, Жүреди екен жәниўар, Қумырысқа, қуртқа болып қас.

Тоқылдаўық

Қанаты бар, пәри жоқ, Болады еки қулағы, Гөне тамның жарығынан, Тек ғана кеште шығады.

Жарғанат

Жолсыз жерде ыз-ыздың уясы, Аўқат бермей семиртеди.

Хәрре

Хәр тәрепке ушады, Гүл пөпегин қушады, Күни менен тапқанын Бир ыдысқа қосады.

Пал хәрреси

Самолет-қанатлы, Жаз келсе дүзер салтанатты.

Ийнелик

Қусқа мегзес ушқаны, Тазалықтың душпаны, Өмир сүреди бул жәнлик, Қыс айынан тысқары.

Шыбын

Ҳайўанаттың жаны бар, Қанатлыдан таўып ал,

Сона

Уя салған бутқа, Гүбелек пе, қурт па? Қурт болса да бәрҳа, Кереги бар ғой журтқа.

Наўқан қурт

Хәммеге белли жәниўар, Жейтуғын бир талы бар, Соның менен тойынып, Үстине жипек оранар.

Наўқан қурт

Өзи кишкентай аппак, Жарып жиберсен шатақ, Писирсен тамақ.

Мәйек

Писирсең аўқат болады Писирмесең қус болады.

Мәйек

Аўзы питеў ақ отаў, Аўзы-мурны жоқ отаў.

Мәйек

Сабын жағып қонғандай, Сыпқанап қолда турмайды Қанаты бар жүреди, Суўда өмир сүреди.

Балық

Басы бар да, шашы жоқ, Көзи бар да қасы жоқ.

Балық

Жар бойында Юсуп отыр, Еки ийнин қасып отыр.

Бақа

Тек сулыўлық көзинде, Сықылы жоқ өзинде, Жазда шаўқым салады, Шалшық суўдың жүзинде.

Курбақа

Тастай екен жүреги, Жайлап басып жүреди, Курғақта да, таўда да, Еркин өмир сүреди.

Тасбақа

Палыз егининиң жаўы, Оған ҳеш кимниң жоқ даўы, Топылған душпанына, Найзасын тығып алады.

Кирпитикен

Тикенекли денеси, Әжеп тәўир елеси, Селтең болса биреўден, Топ болады ол неси?

Кирпитикен

Қара қоңыр бедеў ат, Бели қайқы гүрен ат, Таўда шапса тоймаған, Жел қуйрығын шайнаған.

Қумырысқа

Үскини жаман, Тарбыйған түри, Өзи шаққан, Уўлының бири, Биреўи шақса, Болмайсаң тири.

Шаян

Қулағы жоқ, көзи бар, Еситеди даўысты, Қурғақ жерде изи бар, Суўда изин таўысқан.

Жылан

Қулағы жоқ, көзи бар, Аяғы жоқ, изи бар, Ийреңлеп жүрген геўдеси, Жер бетинен сызылар.

Жылан

- ОҚЫЎ-БИЛИМ ТУЎРАЛЫ

Эпиўайы жай қарасаң, Жети жаста барасаң, Ишинде турли жемис бар Талап етсен аласан.

Мектеп

Гәрежетсиз киресең,Гәзийне алып шығасан.

Мектеп

Бәрҳа ақ қағаздан жүреди, Оның иси бардам менен, Аўзы да жоқ, тили де жоқ, Сөйлесер адам менен.

Xam

Тоғайға барған биреў, Отын шапқан биреў, Ҳасылынан қыз жасап, Күйеўге берген биреў.

Хат жазып жибериў, оқыў

Қырық бири де баҳадыр, Солардан «а» дегени, Ҳәммесине командир, Ғаррымысан, жаспысаң, Бизди билсең пайда дер.

Алфавит

Бир нәрсе бар сыялы, Алдында оның қыялы.

Xam

Сыйырда бар, атта жоқ, Сорпада бар, етте жоқ.

«с» хәрипи

Таўда бар, шырада жоқ, Суўда бар, жылғада жоқ, Ҳаўызда бар, сайда жоқ, Қаўғада бар, жипте жоқ, Түтинде жоқ, пуўда бар.

«ў» хәрипи

Кеўилине шашып нур, Хәр қағазы сөйлеп тур.

Kuman

Үйде бар тилсиз муғаллим, Оннан мен тәлим аламан.

Kuman

Билимниң ағар булағы, Көп айнасы нуры бар, Қатара жолдан турады, Жолында көз тутылар.

Kuman

Мениң бир жандай достым бар, Көп сөз айтар өзиме, Достымның айтқан сөзлери, Елеслейди көзиме.

Kuman

Көп нәрсени билетуғын, Сөзге шебер бир киси бар, Оның айнадай бетинен, Излегениң табылар.

Газета

Төрт аўзы бар дөңгелек, Оқыўшыға дым керек, Қәўиптен сени қорғайды, Пухталап оны сақласаң, Хеш ўақыт қапа қылмайды.

«Жеткиншек» газетасы

Айнадан көргендей, Жаныңда турғандай.

Газета

Төрт бет айна қарасаң, Ҳәр күни қолға аласаң, Үңилип дүнья жүзине, Бәрине көз саласаң.

Газета

Ийрек-ийрек изи бар, Суў тамызсаң сызылар, Егер суўы болмаса, Жүрсе де изи жоқ болар.

Хат-ручка

Елимниң бир баласы, Балалардың санасы.

Мугаллим

Бәд ақшамда бир ай бар, Жер жүзинде бир ай бар, Айдың атын ай билмес, Ортасында ушып жүрген, Қанаты гүмис қунай бар.

Почта

Шәкирт туўе устазлар, Даўысына бағынар, Каникулда балалар, Даўысын оның сағынар.

Звонок

Алтын ылашық ишинде, Жийрен айғыр киснейди, Жез сарайым ишинде, Жездемниң аты киснейди.

Қоңыраў

Ким екенимди менсиз-ақ, Айтып турған ҳәммеге, Қәне қараң балалар, Сизлерде де бар ма ол.

Пионер галстуги

Узындур, қысқадур төгеди яшын.

Авторучка

Өзи арық, басы жарық, Жүрген изи көп ҳәрип.

Ручка

Сүйем бойлы ақ терек, Оқыўшыға көп керек, Қағаз бар жерде олда бар, Еткен иси бир демек.

Кәлем

Өзи бир қарыс, Тили мың қарыс.

Қалем

Ақ жолға түсип, Әсте жорғалар.

Ручка-қағаз

Бар екен дүньяның бир дереги, Адамға ақыл қосыўға бар кереги, Ишинде бир өзиниң 8 сала, Олардың 98 дөнгелеги.

Ecan-wom

Қолымда бир айна бар, дөп-дөңгелек, Адасқанға жол силтеп берер дерек, Еки тисли тиси менен төрт бағытты, Керек десең болғаны таўып берер.

Компас

Бабаның тоны жүз жамаў.

Глобус

Бир нәрсе бетинде жоқ ой менен қыр, Өзиниң орайынан айналып тур, Асықпай зейин салып қарасаңлар, Келбети жер жүзиниң көринип тур.

Глобус

Ғарбыздай нәрсе тутқалы,Күтә жеңил бул тағы,Бир бойына сыйып тур,Жер жүзиниң гүлләни.

Глобус

Жамаўы бар, жүйи жоқ, Қаласы бар, үйи жоқ.

Карта

Теңизинде суўы жоқ, Қаласында жайы жоқ, Тоғайының талы жоқ.

Карта

Дәрьясы барда суўы жоқ, Шәҳәри бар да, ели жоқ, Егер барып сорасаң, Жасыратуғын сыры жоқ.

Карта

Қара тақырда ақ қоян секирер

Taxma-nop

Өзи қара, сөзи ақ.

Taxma-nop

Қантқа уқсар реңи, Хәр класстың «қәлеми».

Пор

Тазалықты сүйеди, Өзи патас жүреди.

Дәскийир

- ТЕХНИКА ХӘМ БАЙЛАНЫС ТУЎРАЛЫ

Қуйысы бар, жиби жоқ, Турар өзи тым-тырыс, Қулағы бар бир ғана, Бурсаң оннан шығар сес, Сениң менен сөйлесер, Сөйлеген сөзи дуп-дурыс.

Телефон

Келмейди көзге көринип, Береди хабар билинип, Бармасына болмайды, Отырсаң да еринип.

Телефон

Дыррыў-дыррыў етеди, Бир секундта Москваға жетеди.

Телефон

Қатар-қатар ғазнайды, Биринен-бири озбайды, Ботасы өлген ингендей, Күни-түни азнайды.

Телефонның столбасы

Жабанда бар көп ағаш, Қалалар менен хабарлас, Көгермейди ол ағаш.

Телефон агашы

Жап бойында көп ағаш, Көгермейди сол ағаш, Арғы жағын сорасаң, Астарханға шамалас.

Телефонның столбасы

Көрип турсам бир нәрсе шырылдайды, Ишинде бир нәрселер былдырлайды.

Телефон

Қанша узақтан сөйлесе де, Үйимде еситилип турады.

Радио

Болмаса да радио-приемник, Косық айтып саз шертилип, Сүйсинерлик сөз айтқан, Болса да қандай көринис, Айтпай өзин көрсеткен.

Телевизор

Ушырасады дым сийрек, Үй хожалық ишинде, Тилсим айна сыяқлы, Көрсетер адам жүзинде, Сөйлегениң ҳәр күни, Еситесең қызығып, Театрдың, киноның, Ислерин де ҳәр күнги, Орынлайды бир өзи.

Телевизор

Бир айнаға жәҳан сыйған.

Телевизор

Кишкене ғана өзи, Маңлайында көзи, Көрсе айнытпай сизди, Салар келбетиңизди.

 Φ omoannapam

Үйимде бар бир адам,Өзин көзим көрмейди,Түрли жаңалық ислерден,

Хәр күни хабар береди.

Радио

Көринбейди тили, Хәр бир үйдиң бүлбүли.

Радио

Даўысы күтә нағышлы, Адамдай болып сөйлейди, Жаңалықты айтады, Есит оны бил дейди, Жаўын менен шашынның, Болар ўақтын айтады, Намаға түрли дөндирер, Қим буны ойлап таба алар.

Радио

Бир мүйеште сөйлейди, Саз шертеди жырлайды, Ҳәмме оның сөзинен, Дүнья жүзи тыңлайды.

Радио

Адам емес тили бар, Ҳәр бир үйден табылар, Үй емес жалғыз турғаны, Көшеден де табылар.

Радио

Турады жайдың үстинде, Алысқа көз салғандай, Радио сөйлемес, Турса оған жалғанбай.

Антенна

Ақыллы екен ағадай, Бийикте өзи турады, Билмеген сырын гейбиреў, Мынаў не деп сорайды. — Ашса көзин үш рет, Айтқаны екен үш сөзин, — Тоқта, күт, жүре бер Қызыл көзин ашқанда, Аяғынды баспа алға Сары көзин ашқанда, Дыққат бөлме басқаға Жасыл көзин ашқанда, Өте бер жолдан жасқанба.

Светофор

Еки аяқлы өгиз, Маңлайында қос мүйиз.

Велосипед

Жаны аяқта, Жүреги қолда, Қуўаты жерде.

Велосипед

Еки аяқлы, бир баслы, Жуўырады дым қатты.

Велосипед

Еки аяқлы жәниўар, Жаны жоқ жүрген изи бар, Зәңгиси бар, жүўенсиз. Айылы жоқ, ери бар.

Велосипед

Бурасаң қулағын, Ағызады булағын.

Крант

Темир көзли суў булақ, Жөнсиз ақпас бул бирақ, Толып қалар шелегиң, Жиберсең аўзын бир бурап.

Крант

Беллен-беллен, беллен ат, Бели узын қара ат, Таўды-тасты билмеген, Бул не деген қудирет.

Поезд

Үйрек емес, ғаз емес, Балық емес суўдағы, Өзи жүзиў биледи, Fореги май менен көмир, Жуўабын ким биледи?

Пароход

Тап-тап, тап атым, Табаны жалпақ қояным, Үйирине жиберсем киснемес, Беде салсам тислемес.

От арба

Арыслан ақырды, Балаларын шақырды.

Заводтың гудоги

Ат десем ат емес, Аяғы жоқ, аўқат жемес, Бензин болса толы, Алып ушады болып жолы.

Автомашина

Арбасы бар, аты жоқ, Тартар бирақ жаны жоқ, Тутқасына қолың тийсе, Аттан да озып кетеди.

Автомашина

Көп жүрсе де ҳарымас, Соғып турса жүреги, Узақ жолға қалыспас,

Төрт аяғы тиреги.

Автомобиль

Төрт аяқлы, еки көзли, Өзи жансыз жүреди, От пенен майдан жеми бар, Полат қалай жүреги.

Автомобиль

Тетиги қолда,
Жүрсеңиз жолда,
Қос қулақ,
Бир арысқа бекиткен,
Қос ағайин,
Биреўи қашады,
Биреўи қуўады.
Бириниң изин,
Бири басады,
Жуўырып та жетпейди,
Озып та кетпейди,
Жеткерсең майын,
Ол да жорға турған,
Исине тайын.

Мотоцикл

Жалғыз көзи жанады, Мингенниң мийри қанады.

Мотоцикл

Тыр-тыр етип тырнағы менен жер жыртады.

Трактор

Қуўаты бар, ақылы жоқ, Геўдеси бар, жаны жоқ.

Трактор

Ход алады гүрилдеп, Жер қорқады дирилдеп, Атызға төгин төгеди, Шигитти өзи себеди. Сепкен жерин бирлейди, Шаршаўынды билмейди. Пышқысы бар күтә өткир, Тамырын шөптиң кеседи, Қарықта жара береди, Пахтаны жақсы тереди, Уқыплы қандай иске де, Ийни талмас күшке де, Май менен суў ишеди, Қыйынлықты шешеди. Буны ойлап тапқанға, Дийқанлар рахмет деседи.

Универсал

Адамдай пахта тереди, Өнимди жақсы береди, Жүз кисиге бир өзи, Бәсме-бәске келеди. Қанарына толтырып, Ҳәр барғанда үйеди, Не екенин усыннан,

Тапқышлар ойлап биледи.

Пахта теретуғын машина

Тумсығы үлкен тис екен, Жүк көтерип тур екен, Көтер десең болғаны, Әл ҳаўаға тиреген.

Подъемный кран

Жақында пайда болған қус, Жердиң жүзин шолған қус, Бизин елде ержетип, Айдан хабар алған қус.

Жер жолдасы

Куба менен Москваның арасын, Жүйрикликтен бес минутлық жол еткен, Өзи «тилсим» бир көрсетер қарасын, Самолет па, қус па екен, бул не екен?

Космос корабли

Ойласаңыз дүньяда, Әжайып бир нәрсе бар, Қаршығадай ҳалықлап, Ушып қайтты аспанға.

Космос корабли

Атқан оқтан озады, Дүньяның бәрин гезеди.

Ракета

Жигирма төрт ай жүрип, Қырқып тоқып өрмегин, Талай қыйын жоллардың, Басып өткен дөңбегин, Жасаўшыға рахмет, Бахалаймыз еңбегин.

Жер жолдаслары

Хә демей-ақ бултқа жетер.

Самолет

Күн төбеге келгенде болады түс, Гезегин жаздырмайды жаз бенен қыс. Қәҳәрленсе жер жүзин тез айналған, Қанаты елиў аршын бир жалғыз қус.

Самолет

Булттан да ары-кетеди, Узақты жақын етеди.

Самолет

Жүз адамды көтерип, Кус та оған жетпейди, Хаўада ушар кәрамат, Дөреткен оны адамзат, АҚШ тан бизге он саат, Аралықты түсер нақ, Ойланып көрши балалар, Бул не болар, қандай зат?

Самолет

Бир қус шықты ядтан, Қалайша пайда болған, Қандай заттан, Ушса қанат қақпайды, Лашын бүркит қуслардан, Тайсалып ҳеш қашпайды.

Самолет

Кус емес, қанаты бар, Бүркиттен зор айбаты бар, Ушса лашын жете алмас, Талмас үлкен қанаты бар.

Самолет

Бир қус көрдим ҳаўада, Қанатын қақпас қияда, Күтә жүйрик дүньяда, Шаршаўыңды билмеген, Қалама-қала қатнайды.

Самолет

Қус сыяқлы қус емес, Сырғып ушқан бийикке, Қанаты бар қақпайды, Ушса да қанша бийикке.

Самолет

Тас төбеде шатырым, Аштым алты шақырым, Жерге түсип жайнадым.

Парашют

Ошағы бар, морысы жоқ, Шоғы бар, күйеси жоқ.

Электр плитасы

Көринбестен ағады, Шыраны да жағады.

Электр тогы

Үйге сым менен киреди, Қараңғыны қуўады.

Электр тогы

Шарт етсе, Жалт етер.

Электр лампочкасы

Жулдызындай турмыстың, Хызметинде күндиз-түн, Тетиги қолда жанғызасаң, Сөнгизгиң келсе сөнгизесең.

Лампочка

Басында қалпағы бар, Қалпағы да жарасар, Өзи болса домалақ, Қарасаң көзиң қамасар. Қараңғыда дым керек, Гилти оннан бир бөлек, Шырасыз китап оқыйсаң, Айтып берши сен Көмек.

Сыртқа қойылатуғын лампочка

Дүньяда бир нәрсе бар арық керек, Болса да арық керек ҳәмме шерик, Басында еки қатар мүйизи бар, Турады илим менен барып-келип.

Электр тогы

Лампа майсыз жанады, Жан рәҳәт табады, Умытасаң шыраны, Аўқатты да асады, Чайнекти де басады, Отынсыз питер жумысың, Тракторды да жүргизер, Пароходты да жүргизер, Трамвайды да зырлатып, Қүдиретин көргизер.

Электр тогы

Майы жоқ, жарығы бар, Ийиси жоқ, ыссысы бар.

Электр тогы

Басында қалпағы бар, Қалпағы да жарасар, Өзи болса домалақ, Қарасаң көзиң қамасар. Қараңғыда дым керек, Гилти оннан бир бөлек, Шырасыз китап оқыйсаң, Айтып бериң не демек.

Лампочка

Таўық деўге пәри жоқ, Аяқ, көз, қанаты жоқ, Мың-мыңлап шығарар шөже, Соны табың жан шеше.

Инкубатор

- БУЙЫМЛАР

Қутыда 75 басы бар, Шақмақтан тасы бар, Адамзатқа жүдә керек, Арзан ғана баҳасы бар.

Шырпы

Бир ағаш таўып алдым базар жайдан, Қарасам сүйреткиси қарағайдан, Қолынан ҳәр кимлердиң келе бермес, Илажын ислеген жан қалай тапқан.

Шырпы

Елли еки тасы бар, Еки жақлап ашылар, Халыққа күтә пайдалы зат, Жүдә арзан баҳасы бар.

Шырпы

Кишкене қуты керекли, Иши толы терекли, Табылар ошақ басынан, Бир нәрсеге себепли.

Шырпы

Ақ қалпағы басында, Хәмме отыр қасында.

Шыра

Ай менен күндей, Хәммеге бирдей.

Шыра

Орыстың тастан салған қаласы бар, Ишинде алтын айдар баласы бар.

Шырпы

Түрин көрсең қанттай ақ, Дәмин татсаң палдай зат, Чайға салсаң ерийди, Бир түйири қалмай тап.

Қант

Сондай халыққа кереги, Аўқатыңа, наныңа, Салсаң маза береди.

Дуз

Қақпақлы ыдыс жай ғана, Көп асады пайдаға, Қайнаған суў ишинде, Суўымас бир күн қойса да.

Термос

Қабатта қабат, Үстинде қабақ, Турады шайыңның, Ыссылығын сақлап.

Термос

Самовар қайнаса,
Нар тумсық кең қарын,
Қалпаң қулақ бир киси,
Хызметке болар тайын.
Шөллеп келгенде,
«Суўсыныңнан» берер пайын.

Шайнек

Азанда, түсте ҳәм кеште, Тумсығынан суў ағар, Азғана ғана шөп салсаң, Ишинде тап ҳәз табар.

Шайнек

Аўзы үстинде, Сым қулақлы, Турып-ақ үй ишинде, Күнде суў сорайды.

Шелек

Тез жейди, көп шайнайды,Өзи тоймай кисиге бермейди.

Қазан

Бес жигитке бас болып, Қарыйдарға асаттым, Асатсамда аш қалдым.

Қол-бармақлар

Бир қыз көрдим ҳасылзат, Көкирегинде сызған ҳат, Қыз да жүкли бола ма, Дос-душпанға болып мат.

Сандық

Тула бойы жалаңаш, Салған кийим түйип тур, Ийеси кетсе қасынан, Көринген жанды қаўып тур.

Сандық

Там басында түңликсиз отаў.

Моржа

Қысымласаң бир қысым, Жазсаң кетер ҳәррийип, Төбемизде жүрсе де, Болмас оны биз кийип.

Зонтик

Тамырсыз өскен бир терек, Аўырлығы жоқ, бир шөрек, Өзи де елге керек, Толып атыр шақасы, Қойыпты шөпке илдирип.

Зонтик

Көзи де жоқ, қулағы да жоқ, Өзи соқырды жетелер.

Хаса-таяқ

Аяққа беккем байладым, Музға зырғып ойнадым, Қызық екен бул өзи, Ойнаўға ҳеш тоймадым.

Коньки

Болмайды онда бийик-ой, Өзи тегис майданша, Турады ол үш-төрт ай, Ыссы келип қалғанша, Күнде турып балалар, Түрли ойын ойнайды, Бирин-бири қуўалап, Қызығына тоймайды. Егер оңлы билмесең, Жығыласаң дүрс етип. Көрип қойса бир бала, Күледи саған мырс етип. Усыны сен ойлап тап, Басқалардан сорама, Еситип қойсақ таптым деп, Оннан тапкан бола ма.

Коньки

Жолдас етсең өзине, Тастырады күшиңди, Ғайрат қосып ғайратқа, Жеңилтеди исиңди.

Cnopm

Доп-домалақ, домалақ, Түсип кетсе қолымнан, Бир орында турыў жоқ, Кетер өзи жумалап, Бере ғойсам үкеме, Асыр салып ойнайды, Оны көрген балалар, Ойнайық деп қоймайды.

Ton

Өзи бир зат домалак, Тийсең кетер жумалап, Болмаса да жазығы, Жүрер баллар қуўалап.

Ton

Аяқ-қолсыз домалақ, Ылақтырсаң жумалап, Тамашаға батасаң, Шаршағанда қуўалап, Ол не өзи айтып бер, Услап ал да қайтып бер.

Ton

Тық-тық етип бәрҳама, Узақ күнге тынбайды, Шаршадым деп айтпас ҳеш, Сирә бир дем алмайды.

Caam

Уақытты өлшейди, Еш адамнан сорамай, Тилиңди алмайды, Тетигин бурамай.

Caam

Тықылдасып барады, Ағасы менен иниси, Қуўдаласып жүреди, Биринен соң бириси.

Caam

Өзи қалта сааттай, Көрсетпес бирақ ўақытты, Елпилдеген еки тил, Көрсетип турар бағытты.

Компас

Жүреди тық-тық, Етеди шық-шық, Сақлаңыз есте, Күтә керекли исте.

Caam

Тық-тық еткен бәрҳама, Узақ күнге тынбайды, Шаршадым деп айтпас ҳеш.

Caam

Қағып таслап таңлайын, Билгенинше сөйлейди, Келгенинше тилиниң, Тоқтамастан жүреди, Жеткенинше ҳалының, Мезгилден ҳабар береди.

Caam

Сирә бир дем алмайды, Ақылы жоқ, жаны бар.

Caam

Қара таўық ғанқылдайды, Қанатлары шаңқылдайды.

Тигиў машинасы

Төрт аўзы бар дөңгелек, Адамзатқа дым керек, Суўықтан сени қорғайды, Пуқталап оны сақласаң, Хеш ўақыт қапа қылмайды.

Илгек

Көзлери бар дөңгелек, Қатар турар өңирде, Кийимиңди қаўсырып, Тоңдырмайды өмирде.

Сәдеп-илгек

Жүз мың ашығы бар, Хәммеси қарыйдар.

Пул

Пәп-пәкене төрт мүйеш, Өлшеп ғана тигилген, Услайтуғын баўы бар, Өзине беккем бүгилген, Айтыңлар ол не болар?

Сумка

Емес оннан үй қуры, Өзи темир қийқымы, Иске салған ўақтында, Шубатылған қуйрығы.

Ийне

Тентек-тентек, тентегим, Жалғыз көзли болсаң да, Тар соқпақтан өтесең, Пайдалансам өзиңди, Адамзатқа пайдалы, Ис питкерип кетесең.

Ийне

Бир көзли кемпир, Көйлегине гүл тигеди.

Ийне

Көк таўдың басы жарық.

Ийне

Қара атлы нашар, Ақ атлыны қуўар.

Ийне-сабақ

Өзи кеўил ашады, Суўға салсаң қашады.

Сабын

Ығаллап усласаң, Қолында турмайды, Оның менен жуўсаң, Кийимде кир қалмайды.

Сабын

Тазалыққа дым керек, Қарнын толтыр пайдалан, Сораған менен бермейди, Түсинбейди түртпесең.

Умывальник

Есик бетте биреў тур, Узақ күнге талмайды, Қай ўақытта келсең де, Оннан кеўлиң қалмайды.

Умывальник

Жасы киши болса да, Хызмет етер мудамы, Үйиңиздиң ишинде, Ақ көкирек адамы.

Умывальник

Бир қапталда оррыйған, Қуйымшағы зоррыйған.

Умывальник

Есик бетте биреў тур, Узак күнге талмайды, Қай ўақытта қәлесең, Оннан кеўлиң қалмайды. Жасы киши болсаң да, Хызмет етер мудамы, Үйиңиздиң ишиниң, Ақ көкирек адамы.

Умывальник

Бир қарасаң көресең, Тазалықты билесең.

Айна

Кишкене ғана мүлде, Маған қарап күлди.

Айна

Өзи минайым, Иси әлпайым, Бет-қол жуўсаң, Қулашын ашып, Болады тайын, Терлесең өзиң, Ол да терлейди, Бир өкиниши, Бирге жүрмайди.

Айна

Алдына барсаң көресең, Айнытпастан өзиңди, Ол да қалар ермеклеп, Егер қыссаң көзиңди.

Айна

Сен урсаң ол да урады, Бирақ ортада шийше сынады.

Айна

Тиси көп тислейди.

Тарақ

Аўзы жоқ, тиси көп, Майсалықта иси көп.

Тарақ

Тақта-тақта, Муз иреңде, Қарсылық етпейди, Нур иреңге.

Терезе

Қыдырмайды, жүрмейди, Үйимде бар бир жолдас, Қанша хызмет етсе де, Хеш оған алғыс айтылмас.

Кийим илдиргиш

Унатқан сүйип ҳәр киси, Жүреди алып қасына, Себеби оның ҳәр тиси, Пайдалы адам басына.

Тарақ

Азан менен турдым, Тоғыртқаға кирдим.

Көйлек

Өзи жумсақ, жап-жалпақ, Хызмет ислер жумалап.

Көпшик

Бойы да бир, ени де бир, Ҳәммеде де болады, Бети-қолың кир болса, Қатты қапа болады.

Бет орамал

Түнде аш, күндиз тоқ.

Етик

Азанда тиктим де, Кеште сөктим.

Ботинка

Баўыры кирпи тикендей, Бирақ тегис арқасы, Егер үстиң шаң болса, Нағыз соның устасы.

Щетка

Күндиз иззетте, Ақшам хызметте.

Көрпе-төсек

Ийри-ийри изи бар, Арман-берман жүреди, Әҳмийетли иси бар, Бөрене де тиледи, Қосық айтар сырылдап, Ағашларды ол тырнап.

Жарғы

Бәлекей келип назланды, Ағаш түбин жалмады.

Балта

Тоғайға барса үйге қараған, Үйге қайтса тоғайға қараған.

Белге қыстырылған балта

Төрт аяқлы, тал таяқлы, Ҳеш нәрседен қорқар емес, Әлле неди бул қаяқлы?

Жаба

Уўқаласам мәс болар, Шамал тийсе пәс болар.

Сабынның көбиги

Өзи дәннен туўылған, Бели қысып буўылған, Үй ишинде сыпырық, Алдына түсип жуўырған.

Cunce

Төрт мүйешли жумсақ емес, Аўырлығы онша емес, Басыңды қойып жатпасаң, Сирә кеўлиң кеншимес.

Пешехана

Төрт аяқлы, Үсти торлы, Онда жатқанлар, Адамның зоры.

Кәт

Төрт аяқлы, Еки баслы, Бир қурсақлы.

Кәт

Кишкене ғана айнасыз, Қурылмайды пайдасыз, Салмағы жоқ, дым оңай,

Пешехана

Әкетсең де қайда сиз, Үстинде сетки, Жатқан адамлар, Жақсы екен депти.

Кәт

Аяғы бар, жүрмейди, Арқасы бар, жатпайды.

Орынлық

Екиге екини қоссаң төрт болады, Биреўи-биреўине сеп болады. Тийкарғы үйлесими табылмаса, Жансыз зат жанлы затты жеп болады.

Көзәйнек

Тахта-тахта муз реңде, Орны төриңде, Қарсылық етпейди, Нурға реңге.

Әйнек

Иши қуўыс, сырты тас, Ишинен көринер ас.

Шийше

Өзлигинен асқа бармайды, Бөрек яки мантыны, Онысыз ҳеш ким алмайды, Ал борщ яки гөжеде, Қолдан сирә қалмайды.

Қасық

Узын қайыс созылған, Белиме буўсам келмейди.

Жол

Суў үстинде көсилип жатар, Бирақ суўдан ише алмас, Бизди аржаққа өткерер, Бирақ өзи көше алмас.

Көпир

Шыңқ етти, Шапшып кетти. $O\kappa$

Өзи үйде, орны төрде, Алсаң жалт етер, Тақсаң шалт етер.

Кылыш

Жегени темир, Қусқаны от.

Мылтық

- МУЗЫКА ӘСБАПЛАРЫ

Қатлам-қатлам қарны бар, Бели сулыў бир илгек, Пружинадай созылар, Қутыдай болып көринген, Баўы бар еки жағында, Сәдеплер қатар тағылған, Шебери шертсе даўысы, Жай алады жаныннан.

Аккордеон

Подносы бар, наны жоқ, Қосық айтар жаны жоқ.

Патефон

Fаз мойынлы қара басы бар, Саз-сәўбетли намасы бар, Адам деўге шамасы бар, Билсең буның мәниси бар.

Патефон

Көп жеринен байланған, Ишин шадлық жайлаған, Ҳаслы ағаш болса да, Қытықласаң сайраған.

Дуўтар

Бойы бир тутам, Белбаўы қырықтан, Аўызы урадай, Қулағы сырғаўылдай.

Балалайка

Иши боп-бос, Даўысы жер жарады.

Барабан

Жанлы-жансызды қыйнайды, Жансыз шыңғырып жылайды, Жылағаны бизге унайды.

Барабан

- ЖАҢА ФОРМАДАҒЫ СОРАЎ-ЖУЎАПЛЫ ЖУМБАҚЛАР

Дүньяда ең аўыр нәрсе не?

Om
Дүньяда тамырсыз зат не?
Tac
Қанатсыз ушқан зат не?
Жел
Қоян неге секиреди?
Жүре алмағанлықтан
Мал неге жатады?
Отыра алмағанлықтан
Ийт неге үреди?
Сөйлей алмағанлықтан
Патша кимге бас ийеди?
Шаш тәрезге
Дүньяда ең ашшы нәрсе не?
Қайғы
Татлыдан татлы қандай зат?
Уйқы

Дүньяда бир зат бар, ҳәр ким оған мүтәж, Ҳәр ким сорайды, бирақ, гейбиреўлер ғана оны тутады?

Кеңес

Дүньяда пулға таптырмайтуғын қай зат?

Жоғалтқан ўақыт

Аўқатсыз жүретуғын не?

Caam

- АДАМҒА БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

Қазанда писпес, Табаққа түспес,

Оны татпас адам болмас.

Ананың сүти

Еккени танап, жерге жалғыз бийдай, Биреўдиң қойып кеткен аманатын, Бергенде турады екен көзи қыймай.

Адамның жаны

Еки баслы, алты аяқлы, Бир қуйрықлы, еки қоллы,

Атқа минген адам

Алты аяқлы, еки жанлы, Екеўи де аңлы, Екеўи бирге жол алды.

Атқа минген адам

Ата-анамның берген жүзигин, Отқа салсам да жанбайды, Көмсем тотықпайды.

Адамның аты

Жумабийке жупбийке, Жоғалған затларың түўел, Излемесен таппайсан.

Жумбақ

Отқа салсаң жанбайды, Суўға салсаң батпайды, Жерге көмсең ширимейди, Билесен бе ол не еди?

Хақыйқатлық

Октябрьде туўылған, Киндик қаны жуўылған, Шөлкемлескен халқы бар Төрт ҳәриптен турады, Парахатшылық ураны.

CCCP

Хәр ким өткен бир көпир, Биреўлерге кең көпир, Биреўлерге тар көпир.

Дүнья

Бабам шыққан көк төбе, Биреўлерге мәртебе, Биреўлерге зар төбе.

Дүнья

Қуры жүрсе былайша, Ҳеш нәрсени кеспейди, Силтесеңлер жек көрип, Алмастан төмен кеспейди, Тилкимлейди таслайды. Бирақ адам баласы, Оннан ҳасла өлмейди, Өлимнен кем көрмейди.

Адамның тили

Толық денеси, Дуйым күш ийеси, Салпаў қулақ, қора да, Сәл нәрседен алданады, Балтасыз, пышақсыз, Сындырады адамды, Достына бас ийип, Хызметшидей жүгин тасыйды.

Тил

Өзи сүйексиз, Қалай бүксең де бүкленеди. Тил Тий десем тиймейди, Тийме десем тийеди. Ерин Аш десең ашылады, Жап десең жабылады. AўызҚызыл сандық ишинде, Көк ала саат жыңғырлар. Аўыз, тил Аўқат жеўдиң қуралы, Өзи аўызда турады. Тис Дүньяда ең ашшы да, душшы да не? Сөз Биреўи сайрап тур,

Тил, құлақ, көз

Екеўи тыңлап тур,

Екеўи қарап тур.

Арман шабар қараша ат, Берман шабар қараша ат, Тал түбинде тынық суў, Парлап шабар қараша ат.

Қөздиң қарашығы

Еки ағайинли ашық, Бир биринен қашық.

Көз

Сулыў қыз есик ашты, Шашбаўы сыртқа қашты.

Көз, кирпик

Кишкене ғана тостаған, Дүнья жүзине баслаған.

Көз

Еки ала қус зыяда, Өмирликте уяда, Ондай қус жоқ қымбатлы, Адамзат ушын дүньяда.

 $K_{\theta 3}$

Тамға таяқ сүйедим.

Шашбаў

Бир тесикте путкил дунья.

Қулақ

Эдети сол бирдейги, Еситеди, көрмейди, Оннан бөтен кәри жоқ, Басқа исиңди билмейди.

Қулақ

Айры жолдан еки ат киятыр.

Мурын

Туўысқан еки ана бар, Екеўин де он бала, Хәр биринин аты бар, Өз исине мәрдана.

Бармақлар

Он бүркит, отыз аққуў, көлде жатқан, Лашынның ҳийле менен дәмин татқан, Телегей теңиз болып шайқалса да, Бийдайық жемин таўып ушпай атқан.

Он бармақ, аўыз, тил

Еки жеңгей суўға баратыр, Биринен-бири озып баратыр

Аяқлар

Еки теке тик турар, Ийтерип жиберсең көшип кете берер.

Аяқлар

- ӨСИМЛИКЛЕРГЕ БАЙЛАНЫСЛЫ ДӨРЕГЕН ЖУМБАҚЛАР

Минар-минар, алтын таў, Қәне достым таўып ал, Хәр жыл гүзде көресең, Мийнет етсен билесен.

Пахта

Қарықтың бойында өскен, Ҳәр атызда көп терек, Шақасы ақ қалпақлы, Ҳәр нәрсеге ол керек.

Пахта

Аппақ ғана дастурхан, Колхоз жерин қаплаған,

Пахта

Бәҳәрде еки қулақ, Жазда турар шақалап, Гүзде қардай аппақ, Қыста көрсен қуў таяқ.

Пахта

Бир өсимлик пайдалы, Мийўасы менен жапырағы, Байлық берген халыққа, Бир жәнликтиң тапқаны.

Тут-пилле

Бәҳәрде көринбейди, Жазда жасарады, Гүзде шийрин береди, Қыста ҳәңкийеди.

Мийўе агашы

Жалықпастан бәхәрде, Шанағын шаптым, Торлап писти, жегенде Ләззет таптым.

Қаўын

Узип алып көклейден, Көклейинде көп жейсең, Сарғайып писип кеткен соң, Жеўди үрдис етпейсең.

Қыяр

Сыртта жапырақ шақасы, Жер астында мийўасы, Жүреди аўқат орнына, Көпшиликтиң жер асы.

Картошка

Атадан қалған ески тон, Жамылсаң кетер ысып күн.

Тогай

Отта жанар, Суўда қалқар.

Ағаш

Қып-қызыл нарттай, Үлкенлиги касадай. Жемис екен өскен, Оны жеген адамлар, Шокалад па дескен.

Алма

Формасы аша сыяқлы, Иши толған туқымлы, Жемейсең оны сорыйсаң, Ширеси дым жуғымлы.

Граната-әнар

Сырты татлы ет, Иши қатты тас, Тастың ишинде, Тағы дәмли ас.

Ерик

Болса да бармақ басындай, Дәми ҳәррениң палындай,

Пискенше постын кийеди, Писсе басын ийеди.

Шийе

Нәзер салып қарасаң, Қарағайдан аласа, Қысы-жазы бир түсте, Ол аўылыма келгенде, Сәнлендирип қоямыз, Ойыншықлар тағамыз. Қосық айтып, саз шертип, Айналып биз ойнаймыз, Жаңа жылды тойлаймыз.

Елка агашы

Патийшасы доланып, Басындағы лентасы, Қолындағы гәўҳары, Өз бойына жарасқан, Бере ғойсаң қозыға, Ылақ та оған қарасқан, Оны жеген сыйырлар, Ынтығып ернин жаласқан, Сүт булағын ағызған.

Мәкке

Ушыраттым бир батырды, Басында айдары бар, Қасында ҳаялы бар, Қырманда гүмис көрдим, Түрли-түрли жемис көрдим.

Мәкке жүўери

Балалар-ай тапсаң-тап,
Таппасаң мен қәйтейин,
Сизлерди де сынап,
Айтайын мен бир жумбақ балам батыр,
Болғанды иши ҳәўир сырты шатыр,
Қазандай қара тастың баўырында,
Бир түлик мал жемиси азық жатыр.

Силос

Ала костюм кийеди, Есиги жоқ, айнасы жоқ, Күнниң жүзин сүйеди.

Fарбыз

Иши толған бала.

Ғарбыз

Алмаға өзи қусаған, Муртынан ғана тусаған, Ағашта бирақ өспейди, Алмадай кеш писпейди, Кемирип жеўге болмайды Пышақтан басқа кеспейди

Ғарбыз

Урмай, соқпай жылатар.

Пияз

Асқа салсаң дәм берер, Мурныңа тутсаң түшкиртер.

Бурыш

Бир өсимлик доланған, Қуры жапырақ оранған, Дийқанлар сүйип егеди, Сорпа ушын жаралған.

Капуста

Сарыбай ағам иште, Сақаллары сыртта.

Гешир

Кишкене ғана сандық, Сандықтың ишине аўқат салдық, Аўзы бар, тиси жоқ, Оны шағып жемеген киси жоқ.

Туқым

Атасы алма қалпақлы, Баласы алтын тақыялы.

Айғабағар

Атасы Әлий патша, Улы Мәлий патша, Сеңсең постынлы, Қамарыдан жағалы.

Айғабағар

Өзи бағдың ийеси, Жазыўшы да, шайыр да, Сулыўлыққа теңеген, Пискеннен соң жесеңиз, Тисиң менен алысқан.

Айғабағардың туқымы

Көлатта тоғай болады, Малларыңа азық ол, Балаларыңа сырнай болады.

Қамыс

Тамыры бар, шақасы жоқ, Қалпағы бар, гүли жоқ, Мийўасы бар, дәни жоқ, Дузлап қуўырып жейди, Айтың, буны не дейди?

Замаррық